

EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO
DANĚ A CELNÍ UNII
CELNÍ POLITIKA
Celní předpisy

TAXUD/800/2002-CS

Aktualizace

V Bruselu v lednu 2007

Kompendium textů o celní hodnotě

VÝBORU PRO CELNÍ KODEX

odboru pro celní hodnotu

Kompendium právních předpisů a doprovodných textů týkajících se uplatňování Dohody GATT o celních hodnotách ve Společenství bylo v konsolidované podobě naposledy zveřejněno v roce 1997. Od té doby nastala řada změn, např. byly vyneseny další rozsudky a přijaty další závěry a došlo ke změnám některých prováděcích předpisů.

Tento dokument představuje aktualizovanou verzi Kompendia textů o celní hodnotě, co se týká nástrojů dohodnutých Výborem pro celní kodex – odborem pro celní hodnotu a shrnutí příslušných rozsudků Soudního dvora Evropských společenství. Pro úplnost byl připojen oddíl s odkazy na nástroje přijaté Technickým výborem pro celní hodnotu při Světové celní organizaci. Ve verzi ze dne 10. 10. 2005 byly připojeny dva nové komentáře, č. 9 a 10.

Toto kompendium bylo vypracováno především pro správní orgány členských států, mělo by však být k dispozici všem zúčastněným stranám. Je dostupné ve všech úředních jazycích Společenství na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/declared_goods/european/index_en.htm

Nástroje (komentáře, závěry a jiná opatření obsažená v tomto kompendiu) jsou výsledkem uvážení některých ustanovení nebo konkrétních praktických případů přednesených ve výboru v souladu s článkem 249 celního kodexu. V případě komentářů je uveden pokyn, jak uplatňovat konkrétní ustanovení. Závěry jsou výsledkem přezkoumání konkrétních praktických případů. Komentáře a závěry nebyly přijaty jako právní nástroje. Vyjadřují však názor Výboru pro celní kodex – odboru pro celní hodnotu a podporují jednotný výklad a uplatňování příslušných předpisů Společenství. Hospodářským subjektům se však doporučuje, aby konzultovaly svou vnitrostátní celní správu, pokud jde o konkrétní rozhodnutí v jednotlivých případech.

Zejména je nutno zdůraznit, že závazným zněním nařízení a směrnic ES je znění zveřejněné v Úředním věstníku Evropských společenství. Co se týká rozsudků Soudního dvora Evropských společenství, závazné znění je uvedeno ve Sbírkách rozhodnutí Soudního dvora.

Obsah

- **Oddíl A - Právní texty Společenství (pouze odkazy)**

Texty Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu)

- **Oddíl B - Komentáře**

- **Oddíl C - Závěry**

- **Oddíl D - Ostatní opatření**

Ostatní texty

- **Oddíl E - Rozsudky Soudního dvora Evropských společenství**

- **Oddíl F - Seznam textů Technického výboru pro celní hodnotu při Světové celní organizaci**

OBSAH

ODDÍL A:	PRÁVNÍ TEXTY SPOLEČENSTVÍ (POUZE ODKAZY).....	8
ODDÍL B:	KOMENTÁŘE	10
	Komentář č. 1 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k použití čl. 32 odst. 1 písm. b) celního kodexu na určení celní hodnoty zboží	10
	Komentář č. 2 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k použití čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení k celnímu kodexu	13
	Komentář č. 3 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k důsledkům licenčních poplatků pro celní hodnotu.....	19
	Komentář č. 4 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k uplatňování prováděcího nařízení o směnných kurzech, které mají být použity při určení celní hodnoty.....	23
	Komentář č. 5 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k významu výrazu „vykázáno odděleně“ pro účely ustanovení o určení celní hodnoty	27
	Komentář č. 6 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k dokladům a informacím, které celní orgány mohou požadovat jako důkaz pro určení celní hodnoty	31
	Komentář č. 7 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k použití článku 147 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993	37
	Komentář č. 8 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k nakládání se slevami podle článku 29 celního kodexu.....	46
	Komentář č. 9 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k rozvržení nákladů na leteckou přepravu (podle přílohy 25 nařízení (EHS) č. 2454/93).....	48
	Komentář č. 10 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k celnímu hodnocení bezplatného zboží, které je přiloženo ke zboží placenému	50
	Komentář č. 11 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k použití čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu ve vztahu k licenčním poplatkům placeným třetí osobě podle článku 160 nařízení (EHS) č. 2454/93	52
ODDÍL C:	ZÁVĚRY	58
	Závěr č. 1 (revidovaný): Předem stanovené směnné kurzy.....	58
	Závěr č. 2: Kupující, jehož je nutno vzít v úvahu	59

Závěr č. 3: Techniky, vývoj, umělecká práce a design provedené ve Společenství.....	60
Závěr č. 4: Poplatky za práce provedené po dovozu.....	61
Závěr č. 5: Dovoz prostřednictvím poboček.....	62
Závěr č. 6: Rozdělení nákladů na dopravu u zboží přepravovaného po železnici.....	63
Závěr č. 7: Náklady na leteckou přepravu v souvislosti s neobchodním dovozem.....	64
Závěr č. 8: Poplatky za inkaso nákladů na leteckou přepravu.....	65
Závěr č. 9: Rozvržení nákladů na dopravu.....	66
Závěr č. 10: Maso s různými obchodními popisy.....	67
Závěr č. 11 (revidovaný): Nákup vývozních kvót – textilní výrobky.....	68
Závěr č. 12: Celní hodnota vzorků přepravovaných letecky.....	69
Závěr č. 13: Náklady na nástroje.....	70
Závěr č. 14: Dovoz prostřednictvím smluvních zástupců.....	71
Závěr č. 15: Poplatky za kvóty požadované v souvislosti s osvědčením o pravosti.....	73
Závěr č. 16: Určení celní hodnoty podle odvozující metody v případě zboží prodaného prostřednictvím pobočky.....	74
Závěr č. 17: Pořadí v rámci odvozující metody.....	75
Závěr č. 18: Zdržné.....	76
Závěr č. 19: Zrušeno.....	77
Závěr č. 20: Náklady na kvóty (dovoz manioku z Thajska).....	78
Závěr č. 21: Poplatky za zkoušky.....	79
Závěr č. 22 (revidovaný): Určení celní hodnoty počítačů s nastavitelnou kapacitou paměti.....	80
Závěr č. 23: Náklady na dopravu v případě zboží prodaného ze skladu.....	82
Závěr č. 24: Licenční poplatky (nahrazeno komentářem č. 11).....	83
Závěr č. 25: Zboží prodané na vývoz do Společenství.....	84
ODDÍL D: OSTATNÍ OPATŘENÍ.....	86

Celní hodnota zvukových a kinematografických nahrávek na magnetické pásce (videonahrávek) a jiných nosičích.....	86
Prohlášení k správní praxi s ohledem na článek 156a.....	88
Zacházení s náklady na dopravu za účelem určení celní hodnoty v případě leteckých expresních zásilek navržených v celním prohlášení na propuštění do volného oběhu na celním území Společenství.....	89
ODDÍL E: ROZSUDKY SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ.....	91
Věc 7/83 – <i>Ospig Textilgesellschaft KG W. Ahlers</i> proti <i>Hauptzollamt Bremen-Ost</i>	91
Věc 290/84 – <i>Hauptzollamt Schweinfurt</i> proti <i>Mainfrucht Obstverwertung GmbH</i>	92
Věc 65/85 – <i>Hauptzollamt Hamburg</i> – <i>Ericus</i> proti <i>Van Houten International GmbH</i>	94
Věc C-183/85 – <i>Hauptzollamt Itzehoe</i> proti <i>H. J. Repenning GmbH</i>	95
Věc 357/87 – <i>Firme Albert Schmid</i> proti <i>Hauptzollamt Stuttgart-West</i>	96
Věc C-219/88 – <i>Malt GmbH</i> proti <i>Hauptzollamt Düsseldorf</i>	98
Věc C-11/89 – <i>Unifert Handels GmbH, Warendorf</i> proti <i>Hauptzollamt Münster</i>	100
Věc C-17/89 – <i>Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost</i> proti <i>Deutsche Olivetti GmbH</i>	102
Věc C-79/89 – <i>Brown Boveri & Cie AG</i> proti <i>Hauptzollamt Mannheim</i>	103
Věc C-116/89 – <i>BayWa AG</i> proti <i>Hauptzollamt Weiden</i>	104
Věc C-299/90 – <i>Hauptzollamt Karlsruhe</i> proti <i>Gebr. Hepp. GmbH & Co KG</i>	105
Věc C-16/91 – <i>Wacker Werke GmbH & Co. KG</i> proti <i>Hauptzollamt München-West</i>	106
Věc C-21/91 – <i>Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co.)</i> proti <i>Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i>	108
Věc C-59/92 – <i>Hauptzollamt Hamburg-St. Annen</i> proti <i>Ebbe Sönnichsen GmbH</i>	109
Věc C-29/93 – <i>KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH & Co</i> proti <i>Hauptzollamt Bremen-Freihafen</i>	110
Věc C-340/93 – <i>Klaus Thierschmidt GmbH</i> proti <i>Hauptzollamt Essen</i>	111
Věc C-93/96 – <i>Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT)</i> proti <i>Fazenda Pública</i>	112

Věc C-142/96 – <i>Hauptzollamt München</i> proti <i>Wacker Werke GmbH & Co. KG</i>	113
Věc C-15/99 – <i>Hans Sommer GmbH & Co. KG</i> proti <i>Hauptzollamt Bremen</i>	114
Věc C-379/00 – <i>Overland Footwear Ltd</i> proti <i>Commissioners of Customs & Excise</i>	116
<u>OTÁZKY</u> :.....	116
1. MOHLA BY NÁKUPNÍ PROVIZE V DOBRÉ VÍŘE PODLÉHAT CLU JAKO SOUČÁST CENY, KTERÁ BYLA NEBO MÁ BÝT ZA ZBOŽÍ SKUTEČNĚ ZAPLACENA PODLE ČLÁNKU 29 CELNÍHO KODEXU?.....	116
Věc C-422/00 – <i>Capespan International plc</i> proti <i>Commissioners of Customs & Excise</i>	117
ODDÍL F: SEZNAM TEXTŮ TECHNICKÉHO VÝBORU PRO CELNÍ HODNOTU PŘI WCO	119

ODDÍL A: PRÁVNÍ TEXTY SPOLEČENSTVÍ (POUZE ODKAZY)

1. Celní hodnota

Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství¹ (celní kodex), naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000²

články 28–36.

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993³ (prováděcí nařízení), kterým se provádí nařízení (EHS) č. 2913/92, naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1335/2003 ze dne 25. července 2003⁴

články 141–181 a

přílohy 23 až 29.

2. Ostatní ustanovení, která se týkají zjišťování nebo zaznamenávání celní hodnoty

a) Celní formality

Články 14 a 15 (celní kodex) Povinnost předložit doklady a důvěrnost údajů

Článek 64 (celní kodex) Deklarant

Články 67 a 214 (celní kodex) Podklady pro vyměření cel v okamžiku vzniku celního dluhu

Článek 228 (celní kodex) Nemožnost odkladu plateb, pokud jsou zaúčtována neúplná prohlášení, jestliže ve stanovené lhůtě nebyly poskytnuty ani předloženy údaje nebo doklady nezbytné pro konečné určení celní hodnoty.

Článek 218 (prováděcí nařízení) Doklady přikládané k celnímu prohlášení

Články 254–257 (prováděcí nařízení) V případě neúplných prohlášení je nezbytný alespoň předběžný údaj o požadované hodnotě; prodloužené lhůty pro předložení dotyčného dokladu; zaúčtování a poskytnutí jistoty.

¹ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

² Úř. věst. L 317, 11.12.2000, s. 17.

³ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 187, 26.7.2003, s. 16.

b) Celní režimy s hospodářským účinkem

Článek 112 (celní kodex)	Celní sklad; vznik celního dluhu a stanovení vyměřovacího základu (a články 269, 516a a 529 prováděcího nařízení)
Články 121 a 122 (celní kodex)	Aktivní zušlechťovací styk; vznik celního dluhu a stanovení vyměřovacího základu (a článek 518, čl. 521 odst. 2 písm. d) a g), články 523, 547 a 548 prováděcího nařízení)
Článek 135 (celní kodex)	Přepřepování pod celním dohledem; vznik celního dluhu a stanovení vyměřovacího základu (a čl. 521 odst. 2 a článek 551 prováděcího nařízení)
Článek 144 (celní kodex)	Dočasné použití; vznik celního dluhu a stanovení vyměřovacího základu (a čl. 499 písm. j)) prováděcího nařízení)
Články 151 a 153 (celní kodex)	Pasivní zušlechťovací styk; stanovení hodnoty dočasně vyváženého zboží a zušlechťovaných výrobků (a články 590 a 591 prováděcího nařízení)

c) Ostatní druhy celně schváleného určení

Články 168a a 178 (celní kodex)	Svobodné pásmo nebo svobodný sklad; náklady na skladování nebo uchovávání zboží se do celní hodnoty nezahrnují.
---------------------------------	---

3. Ostatní ustanovení

a) Celní hodnota při dovozu pro účely DPH

Článek 11 B šesté směrnice Rady (77/388/EHS), naposledy pozměněné směrnicí Rady 95/7/ES (Úř. věst. L 102, 5.5.1995, s. 18)

b) Statistiky zahraničního obchodu

Nařízení Rady (ES) č. 1172/95 (Úř. věst. L 118, 1995, s. 10), naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 374/1998 ze dne 12. února 1998 (Úř. věst. L 48, 19.2.1998, s. 6), a nařízení Komise (ES) č. 1917/2000 ze dne 7. září 2000, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1172/95 (Úř. věst. L 229, 2000, s. 14), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1669/2001 ze dne 20. srpna 2001 (Úř. věst. L 224, 21.8.2001, s. 3)

c) Právní předpisy v oblasti společné zemědělské a rybářské politiky

Různé: viz zejména režim vstupní ceny (nařízení Komise (ES) č. 3223/94, Úř. věst. L 337, 21.12.1994, s. 66, naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1947/2002 ze dne 31. října 2002, Úř. věst. L 299, 1.11.2002, s. 17)

TEXTY VÝBORU PRO CELNÍ KODEX

(odboru pro celní hodnotu)

ODDÍL B: KOMENTÁŘE

Komentář č. 1 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu)

k použití čl. 32 odst. 1 písm. b) celního kodexu na určení celní hodnoty zboží

Úvod

1. Uplatňování výše uvedených ustanovení v praxi by mělo být v celém Společenství jednotné. Tento komentář Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) má proto k výkladu těchto ustanovení poskytnout vodítko.

Právní základ

2. Ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. b) kodexu lze použít v těchto případech:
 - celní hodnota dováženého zboží je určena podle článku 29 uvedeného nařízení i v případě, že se jedná pouze o zpracování nebo přepracování zboží, a
 - kupující dováženého zboží dodal určité zboží nebo služby (dále jen „poskytnuté položky“) pro použití při výrobě nebo prodeji k vývozu tohoto dováženého zboží buď zdarma, nebo za snížené náklady.
3. Toto ustanovení je nutno používat podle vysvětlivky k čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu ii) v příloze 23 prováděcího nařízení k celnímu kodexu. Ačkoliv se dotyčná poznámka vztahuje výslovně pouze na čl. 32 odst. 1 písm. b) bod ii), je vhodné, aby byla analogicky uplatňována i na ostatní ustanovení článku 32 odst. 1 písm. b).

Země, z níž jsou dodány poskytnuté položky

4. Země, z níž jsou dodány poskytnuté položky, není rozhodující pro určení, zda konkrétní zboží nebo služby spadají do oblasti působnosti čl. 32 odst. 1 písm. b). Dotyčné zboží může být např. před dodáním výrobcí fyzicky přítomno v zemi, v níž se vyrábí dovážené zboží; alternativně může být dovezeno výrobcí z jiné třetí země nebo ze samotného Společenství. Podle čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu iv) však hodnota technik, vývoje, umělecké práce, designu, plánů a nákrešů dodaných pro výrobu zboží nesmí být podle čl. 32 odst. 1 písm. b) připočtena, pokud byly uvedené práce provedeny ve Společenství.

Náklady na dopravu a související náklady

5. Podle odstavce 2 poznámky k čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu ii) představují hodnotu poskytnutých položek náklady na jejich pořízení nebo popřípadě náklady na jejich zhotovení. Neexistuje žádné zvláštní ustanovení o tom, jak zacházet s náklady na dodání poskytnutých položek výrobcí dováženého zboží. Za náklady na dodání poskytnutých položek se považují tyto náklady:

- náklady na dopravu a pojištění;
- náklady na nákladku, vykládku a manipulaci.

6. Při určování celní hodnoty podle čl. 32 odst. 1 písm. b) se proto náklady na dodání poskytnutých položek výrobcí dováženého zboží nepřipočítají k nákladům na pořízení nebo nákladům na zhotovení těchto poskytnutých položek. Měly by však být součástí celní hodnoty v rozsahu, v jakém byly při pořízení zahrnuty do ceny.

Příklad 1: Společnost A ve Společenství zadá společnosti B v třetí zemi X výrobu košil. Společnost A dodá společnosti B zdarma látku a knoflíky, ze kterých se košile mají vyrobit. Společnost A nakoupí látku od společnosti C v třetí zemi Y s dodacími podmínkami „CIF přístav vylovení“ v zemi X. Společnost A vyrábí knoflíky ve vlastním výrobním závodě v třetí zemi Z. Látka i knoflíky představují poskytnuté položky podle čl. 32 odst. 1 písm. b). Hodnotou látky pro účely uvedeného ustanovení je cena CIF přístav vylovení. Hodnotou knoflíků jsou pouze náklady na jejich výrobu; tato hodnota nezahrnuje žádné náklady na dodání.

Částka, jež má být zahrnuta do celní hodnoty

7. Podle čl. 32 odst. 1 písm. b) je výše hodnoty poskytnutých položek, jež má být zahrnuta do celní hodnoty dováženého zboží, ovlivněna dvěma činiteli:

- nutností přičítání,
- rozsahem, v jakém tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny dováženého zboží.

8. Pokyny k přičítání jsou uvedeny v odstavcích 1, 3 a 4 poznámky k čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu ii).

9. Rozsah, v jakém do ceny dováženého zboží není zahrnuta hodnota poskytnuté položky, může udávat smlouva o dodání dováženého zboží a příslušná faktura. Výše hodnoty, která nebyla zahrnuta do ceny, musí být uvedena v celním prohlášení (obvykle tiskopisu D.V. 1) a musí být součástí celní hodnoty. K určení této částky je nezbytné znát rovněž celkovou hodnotu poskytnuté položky a podle odstavce 3 výše uvedené poznámky také způsob, jak se tato hodnota přičítá.

Příklad 2: Společnost A ve Společenství dováží košile vyrobené na zakázku z materiálu společnosti A společností B v třetí zemi X. Smlouva udává, že materiál dodává společnost A společnosti B za 40 % nákladů vzniklých společností A. Faktura společnosti B pro společnost A udává částku za „výrobu a dodání košil“. Lze předpokládat, že 40 % nákladů na materiál je součástí částky, kterou společnost B fakturuje společnosti A. Hodnotou materiálu pro účely čl. 32 odst. 1 písm. b) jsou jeho celkové náklady. Výše této hodnoty, která nebyla zahrnuta do ceny dováženého zboží, činí 60 % celkových nákladů na poskytnutou položku. Posledně uvedená částka je proto výší hodnoty poskytnuté položky, která má být zahrnuta do celní hodnoty košil.

Příklad 3: Výše uvedená společnost A zadá výrobu sak výše zmíněné společnosti B. Společnost B si sama zajišťuje materiál potřebný pro výrobu sak, společnost A však nakupuje stříhy pro saka od návrhářské společnosti v třetí zemi Z a poskytuje je zdarma společnosti B. Faktura společnosti B vystavená společnosti A udává částku za „výrobu a dodání sak“. Hodnota stříhu nebyla do ceny dováženého zboží vůbec zahrnuta. Výší hodnoty poskytnuté položky pro účely čl. 32 odst. 1 písm. b), která má být zahrnuta do celní hodnoty sak, je celá cena stříhů.

Poznámka:

Viz rovněž rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ve věci C 116/89.

**Komentář č. 2 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k použití čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení k celnímu kodexu**

Úvod

1. V článku 145 prováděcího nařízení je stanoveno, jak nakládat se zbožím, které je v době dovozu poškozené nebo vadné.

Článek 29

3. V důsledku změny článku 145 pravidla pro určení celní hodnoty výslovně umožňují vzít v úvahu vadný stav zboží prostřednictvím úpravy ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená, pokud je úprava provedena zcela v rámci podmínek kupní smlouvy a výhradně k zohlednění vadného stavu zboží. Kupní smlouva musí za tímto účelem obsahovat ustanovení, které umožňuje úpravu ceny provést.
4. Na vadné zboží se musí vztahovat konkrétní a přesná ustanovení o záruce, na něž je rovněž odkázáno v ustanovení týkajícím se možnosti úpravy ceny. Podrobnosti ustanovení o záruce mohou být rovněž uvedena ve zvláštním dokladu, pokud je tento doklad spojen s kupní smlouvou a oba doklady jsou součástí příslušné obchodní transakce mezi kupujícím a prodávajícím.
5. Úprava ceny musí vést k řádnému finančnímu vyrovnání mezi kupujícím a prodávajícím způsobem, který stanoví, že původní cena zboží byla upravena v souladu s příslušnou smlouvou. To vyloučí formy nepřímé nebo odložené náhrady škody, např. platby třetím stranám nebo výměnu zboží, které za přijatelné formy úpravy ceny považovat nelze.

Povaha vadného zboží

6. Celní kodex již obsahuje ustanovení o vadném zboží. V článku 145 prováděcího nařízení není uvedena žádná konkrétní definice pojmu „vadné zboží“. Vadný stav (a popřípadě stav nezávadnosti) zboží je určen podle stanovených norem nebo kritérií s odkazem na příslušnou kupní smlouvu nebo dohodu o záruce. Dovozce je povinen celním orgánům prokázat, že dovážené zboží bylo vadné v okamžiku rozhodném pro určení celní hodnoty.
7. Ustanovení čl. 145 odst. 2 vyžaduje, aby se na zboží vztahovala záruka, která poskytuje jistotu, pokud jde o povahu dováženého zboží. Zboží prodávané bez záruky nespadá do oblasti působnosti tohoto ustanovení. Do tohoto ustanovení nespadá rovněž zboží prodávané s ujištěním ohledně prodejnosti ani zboží, které při prodeji podléhá odchylkám příslušných ukazatelů (např. jakost, jednotná velikost, čerstvost). Z výše uvedených důvodů se předpokládá, že do oblasti působnosti tohoto ustanovení obecně nespádají zemědělské produkty.

Úprava ceny

8. Aniž jsou dotčeny případy, na něž se vztahuje změna týkající se vadného zboží, čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení jinak neuvádí, že existuje právní základ pro uznání mechanismů úpravy ceny.
9. Článek 145 obsahuje rovněž právní požadavek, aby úprava ceny byla provedena ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne, kdy bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu. To znamená, že do tohoto data musí být dohodnuty: 1) podmínky úpravy ceny, 2) z toho plynoucí povinnosti v rámci záruky a 3) úprava ceny.

Ostatní postupy

10. Ustanovení čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení nelze používat v souvislosti s postupem uvedeným v článku 152 celního kodexu.

PŘÍPADOVÁ STUDIE A: HODNOTA TRANSAKCE V PŘÍPADĚ ZÁRUKY

Okolnosti

1. Výrobce V v třetí zemi prodává motorová vozidla nezávislému distributorovi D ve Společenství. Podnik D vozidla dále prodává prostřednictvím sítě místních prodejců koncovým zákazníkům.
2. Mezi V a D existuje kupní a distribuční smlouva. Kupní smlouva obsahuje ustanovení týkající se záruk. Každému dovezenému motorovému vozidlu je přiděleno vlastní identifikační číslo. V poskytuje na všechna nová vozidla záruku s uvedením počtu ujetých kilometrů. Záruka běží ode dne registrace vozidla.
3. Podle tohoto ujednání o prodeji a záruce V uznává, že pokud se do ujetí 100 000 km objeví závady způsobené vadou materiálu nebo výrobní vadou⁵, V porušil smlouvu a poskytne D náhradu škody za odstranění závad prostřednictvím úpravy původně zaplacené ceny.
4. Postup reklamace v rámci záruky je tento:
 - Zákazník objeví závadu a vrátí vozidlo prodejci k opravě.
 - Prodejce závadu odstraní, vrátí vozidlo zákazníkovi a připraví reklamaci v rámci záruky na základě vzniklých nákladů.
 - Prodejce zašle reklamaci D k vyřízení.
 - D zkontroluje, zda je reklamace oprávněná, a pokud se závada vztahuje např. na výrobní vadu, D informuje V, že je nutno provést úpravu ceny.
 - V zkontroluje, zda je reklamace oprávněná, a jestliže se přesvědčí, že se závada týká výrobní vady, zaplatí D náhradu škody za náklady na odstranění závady prostřednictvím úpravy původně zaplacené ceny.
5. D jakožto dovozce vadného vozidla požádá celní orgány o vrácení cla za úpravu ceny, která se uskutečnila v období dvanácti měsíců ode dne, kdy bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu. Celní orgány zkontrolují, zda existují jednoznačné podklady pro audit, a ověří příslušné doklady pro reklamaci v rámci záruky. Celní orgány zejména přezkoumají důkazy o tom, že odstraněná závada vyplývá z výrobní vady. Rovněž se potvrdí, že částka, kterou V zaplatil, se vztahuje na náklady na odstranění závady zjištěné u dovezeného vozidla, u něhož se požaduje vrácení cla.

⁵ Vady je nutno zjistit na základě specifikací výrobce a technických norem uvedených v příslušných záručních dokladech.

Otázka

6. Mohou celní orgány stanovit, že úpravu ceny lze vzít v úvahu při určení celní hodnoty podle článku 29 celního kodexu a čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení?

Závěr

7. Strany obchodu, na jehož základě se určuje celní hodnota, založily celkovou cenu zaplacenou za zboží na tom, že stav zboží je zaručen. Smluvní ujednání týkající se prodeje zboží obsahují ustanovení, která upřesňují, že zboží má určitou jakost (v souladu s uznávanými technickými normami). To je podmínkou prodeje.
8. Prodávající a kupující zjistili, že dovezené vozidlo bylo v okamžiku propuštění do volného oběhu vadné v důsledku výrobní vady. Ke spokojenosti celních orgánů bylo prokázáno toto:
- i) potřebná smluvní ustanovení,
 - ii) existence a uznání výrobní vady,
 - iii) odstranění výrobní vady,
 - iv) úprava ceny ve lhůtě dvanácti měsíců ode dne, kdy bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu.
9. Výrobce:
- a) uznal a potvrdil existenci výrobní vady,
 - b) provedl potřebná opatření k nápravě a
 - c) v souladu se smlouvou upravil zaplacenou cenu.
10. Celní orgány proto mohly stanovit, že úpravu ceny při určení celní hodnoty podle článku 29 celního kodexu a čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení lze vzít v úvahu.

PŘÍPADOVÁ STUDIE B: HODNOTA TRANSAKCE V PŘÍPADĚ ZÁRUKY (STAŽENÍ Z OBĚHU)

Okolnosti

1. Výrobce V v třetí zemi prodává motorová vozidla dovozci D ve Společenství.
2. Mezi V a D existuje kupní a distribuční smlouva. Tato smlouva obsahuje ustanovení týkající se záruk. Každému dovezenému motorovému vozidlu je přiděleno vlastní identifikační číslo. V poskytuje na všechna nová vozidla záruku s uvedením počtu ujetých kilometrů. Záruka běží ode dne registrace vozidla.
3. Podle tohoto ujednání o prodeji a záruce V uznává, že pokud se do ujetí 100 000 km objeví závady způsobené vadou materiálu, výrobní vadou či konstrukční vadou⁶, V porušil smlouvu a poskytne D náhradu škody za odstranění závad prostřednictvím úpravy původně zaplacené ceny.
4. Postup reklamace v rámci záruky je tento:
 - Je-li objevena závada, D závadu odstraní a připraví reklamaci v rámci záruky na základě vzniklých výdajů.
 - Pokud se závada vztahuje např. na výrobní vadu, D informuje V, že je nutno provést úpravu ceny.
 - V zkontroluje, zda je reklamace oprávněná, a jestliže se přesvědčí, že se závada týká výrobní vady, zaplatí D náhradu škody za náklady na odstranění závady prostřednictvím úpravy původně zaplacené ceny.
5. Výrobce V zjistí, že za určitých provozních podmínek nemusí součásti v systému zavěšení některých vozidel fungovat spolehlivě, což by mohlo představovat nebezpečí spojená s technickou způsobilostí vozidla. V proto požádá majitele všech vozidel, aby je vrátili do prodejny, v níž vozidlo zakoupili, (tj. stáhne je z oběhu) za účelem kontroly a případné úpravy jako preventivního opatření.

Tato situace se přičítá aspektům koncepce a konstrukce vozidel.

⁶ Vady je nutno zjistit na základě specifikací výrobce a technických norem uvedených v příslušných záručních dokladech.

Otázka

6. Mohou celní orgány stanovit, že úpravu ceny lze vzít v úvahu při určení celní hodnoty podle článku 29 celního kodexu a čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení?

Závěr

7. Strany obchodu, na jehož základě se určuje celní hodnota, založily celkovou cenu zaplacenou za zboží na tom, že stav zboží je zaručen. Smluvní ujednání týkající se prodeje zboží obsahují ustanovení, která upřesňují, že zboží má určitou jakost (v souladu s uznávanými technickými normami). To je podmínkou prodeje.
8. Celní orgány zjistily, že:
 - i) nutnost kontroly vozidel (a případná úprava nebo nahrazení některých součástí) závisela na určitých provozních podmínkách, jimž mohou vozidla podléhat,
 - ii) výrobce povoluje provedení nápravných opatření jako preventivní opatření,
 - iii) situace se přičítá aspektům koncepce a konstrukce vozidel.
9. Celní orgány proto rozhodly, že kontrola a možná úprava jako preventivní opatření nejsou základem pro použití čl. 145 odst. 2 prováděcího nařízení, jelikož toto ustanovení lze uplatnit pouze na skutečně vadná vozidla.

Komentář č. 3 Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) k důsledkům licenčních poplatků pro celní hodnotu

Úvod

1. Praktické uplatňování zásad stanovených v právních předpisech Společenství, jimiž se řídí zahrnutí částek hrazených jako licenční poplatky do celní hodnoty dováženého zboží, by mělo být jednotné v celém Společenství. Tento komentář Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) má proto k této záležitosti poskytnout určité obecné vodítko.
2. Právní předpisy Společenství týkající se důsledků licenčních poplatků pro celní hodnotu jsou tyto:
 - čl. 32 odst. 1 písm. c), čl. 32 odst. 2 a 5 celního kodexu;
 - prováděcí nařízení k celnímu kodexu:
 - články 157 až 162;
 - příloha 23 – vysvětlivky k čl. 32 odst. 1 písm. c) a odst. 2.
3. Obsah pojmu výrazu „licenční poplatky“ podle čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu je vymezen ve vysvětlivkách k čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu a čl. 157 odst. 1 prováděcího nařízení.

Obecnější definice je uvedena v čl. 12 odst. 2 vzorové úmluvy OECD o zamezení dvojího zdanění příjmů a kapitálu (1977), která zní:

„platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace,

*které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.“

4. Licenční poplatky mají obvykle podobu pravidelných splátek (např. měsíčních, čtvrtletních, ročních). Někdy může mít platba podobu jednorázové paušální částky nebo počáteční paušální částky (obvykle označované jako „poplatek za zveřejnění“), načež následují pravidelné splátky. Splátky jsou obvykle vypočteny jako procento z výnosů prodeje licencovaných výrobků.

* Obvykle označované jako „*know-how*“.

5. Definice „*know-how*“ je uvedena v odstavci 12 komentáře OECD k článku 12 výše uvedené úmluvy, a to jako:

„veškeré nezveřejněné technické informace bez ohledu na to, zda jsou patentovatelné či nikoliv, které jsou nezbytné pro průmyslovou reprodukci výrobku nebo procesu přímo a za stejných podmínek; jelikož „*know-how*“ je založeno na zkušenostech, představuje to, co výrobce nemůže vědět z pouhého zkoumání výrobku a znalosti stavu techniky“.

Práva a *know-how*

6. Obchodní ujednání, která zahrnují platbu licenčních poplatků, jsou téměř vždy předmětem formálních písemných „licenčních smluv“, které obvykle podrobně popisují licencovaný výrobek, charakter přidělených práv, poskytnuté *know-how*, povinnosti poskytovatele licence a nabyvatele licence a způsoby výpočtu a platby licenčních poplatků.
7. Ve většině případů poskytne přezkoumání licenční smlouvy dostatečné informace o významu licenčního poplatku pro celní hodnotu dováženého zboží. Může však být rovněž nutné vzít v úvahu podmínky kupní smlouvy a případný vztah mezi kupní smlouvou a licenční smlouvou.
8. Nutnost přezkoumat důsledky licenčních poplatků pro celní hodnotu je zřejmá, jestliže je dovážené zboží samo předmětem licenční smlouvy (tj. jedná se o licencovaný výrobek). Tato nutnost však existuje i v případě, jsou-li dováženým zbožím složky nebo součásti licencovaného výrobku, nebo pokud dovážené zboží (např. speciální výrobní stroje nebo průmyslové zařízení) samo vyrábí nebo zpracovává licencované výrobky.
9. „*Know-how*“ poskytnuté v rámci licenční smlouvy často zahrnuje poskytnutí vzorů, receptur, vzorců a základních pokynů k používání licencovaného výrobku. Pokud se toto *know-how* vztahuje na dovážené zboží, je nutno uvážit zahrnutí licenčního poplatku do celní hodnoty. Některé licenční smlouvy (např. v oblasti franšizy) však zahrnují poskytování služeb, např. zaškolení zaměstnanců nabyvatele licence ve výrobě licencovaného výrobku nebo používání strojů/zařízení. Zahrnuta může být rovněž technická pomoc v oblasti řízení, správy, marketingu, účetnictví atd. V těchto případech licenční poplatek za tyto služby není způsobilý pro zahrnutí do celní hodnoty.
10. V mnoha případech se na základě prostudování licenčních a prodejních smluv zjistí, že za platbu, která může podléhat clu, se považuje pouze část platby licenčního poplatku. Pokud jsou podle licenční smlouvy poskytnuté výhody kombinací položek, které mohou podléhat clu, a položek, které clu nepodléhají, ale nabyvatel licence položky, které clu nepodléhají, neuplatňuje, může být vhodné považovat celý licenční poplatek za způsobilý pro zahrnutí do celní hodnoty.

Licenční poplatky vztahující se k hodnocenému zboží

11. Při určování toho, zda se licenční poplatek vztahuje k hodnocenému zboží, není hlavní, jak se licenční poplatek vypočítává, ale proč se platí, tj. co nabyvatel licence vyměnou za platbu obdrží (v této souvislosti viz článek 161 prováděcího nařízení). V případě dovážené součástky nebo složky licencovaného výrobku či v případě

dovážených výrobních strojů nebo zařízení se tudíž platba licenčního poplatku, která je založena na prodeji licencovaného výrobku, může k hodnocenému zboží vztahovat zcela, částečně či se na ně nemusí vztahovat vůbec.

Licenční poplatky hrazené jako podmínka prodeje hodnoceného zboží

12. Otázka, kterou je nutno v této souvislosti zodpovědět, zní, zda by prodávající byl ochoten prodat zboží bez uhrazení licenčního poplatku. Podmínka může být explicitní nebo implicitní. Ve většině případů bude v licenční smlouvě stanoveno, zda je prodej dováženého zboží podmíněn uhrazením licenčního poplatku. Není však bezpodmínečně nutné, aby toto bylo výslovně stanoveno.
13. Je-li zboží zakoupeno od jedné osoby a licenční poplatek se hradí jiné osobě, může být za určitých podmínek platba považována za podmínku prodeje zboží (viz článek 160 prováděcího nařízení). Lze mít za to, že prodávající nebo osoba, která je s ním ve spojení, požaduje od kupujícího, aby provedl platbu např. v případě, kdy je v rámci nadnárodní skupiny zboží zakoupeno od jednoho člena skupiny a licenční poplatek má být uhrazen jinému členu téže skupiny. Totéž by platilo i v případě, kdy je prodávající nabyvatelem licence od příjemce licenčního poplatku a příjemce licenčních poplatků kontroluje podmínky prodeje.

Výpočet částky, jež má být připočtena k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, jako licenční poplatek (čl. 32 odst. 2 kodexu a příslušná vysvětlivka)

14. Licenční poplatky jsou zpravidla vypočítávány po dovozu hodnoceného zboží. V těchto případech může být určení konečné hodnoty podle čl. 257 odst. 3 prováděcího nařízení odloženo. Na základě výsledků za reprezentativní období lze stanovit a pravidelně aktualizovat obecnou úpravu. To je věcí dohody mezi dovozci a celními orgány.
15. Přichází-li v úvahu pro zahrnutí do celní hodnoty pouze část uhrazeného licenčního poplatku, je zvláště žádoucí konzultace mezi dovozcem a celními orgány.
16. Základ pro rozvržení celkové platby na prvky, které podléhají clu, a prvky, které clu nepodléhají, lze někdy nalézt v samotné licenční smlouvě, např. když u celkového licenčního poplatku ve výši 7 % může být upřesněno, že 3 % připadají na patentová práva, 2 % na marketingové *know-how* a 2 % na používání ochranné známky. Častěji však základ pro rozvržení celkové platby takto nalézt nelze. Příslušné hodnoty práv a *know-how* lze někdy stanovit oceněním rozsahu, v jakém se *know-how* přenáší nebo využívá, a odečtením této částky od celkového licenčního poplatku, který byl nebo má být zaplacen.
17. Na společnou žádost dovozce a celních orgánů může být rovněž sám poskytovatel licence často schopen uvést příslušné rozvržení na základě vlastních výpočtů.
18. Zdá-li se rozvržení na první pohled nemožné, základ pro něj často poskytne kontrola korespondence mezi poskytovatelem a nabyvatelem licence, interních zpráv o jednáních, která předcházela vypracování licenční smlouvy, nebo rozhovor s jednou ze stran licenční smlouvy.

Výjimky

19. V souladu s čl. 32 odst. 5 kodexu se licenční poplatky nezapočítávají do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená, pokud představují
- a) poplatky za právo reprodukovat zboží dovážené do Společenství; nebo
 - b) platby uskutečněné kupujícími za právo distribuovat nebo dále prodávat dovážené zboží, jestliže tyto platby nejsou podmínkou prodeje dováženého zboží určeného k vývozu do Společenství.

Použitelnost čl. 32 odst. 1 písm. d) kodexu

20. Z ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. a) až e) kodexu, jež se týkají položek připočítávaných k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, má každé svou vlastní oblast působnosti. Platby, které spadají do definice licenčních poplatků, je proto nutno přezkoumat výhradně na základě čl. 32 odst. 1 písm. c) kodexu. Nejsou-li splněny požadavky uvedeného ustanovení, nelze tyto platby vzít v úvahu podle čl. 32 odst. 1 písm. d).

Poznámka:

Viz rovněž poradní stanoviska 4.1 až 4.13 Světové celní organizace (WCO) a případové studie 8.1 a 8.2 Světové celní organizace týkající se použití čl. 8 odst. 1 dohody; viz rovněž rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ve věci C 116/89.

**Komentář č. 4 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k uplatňování prováděcího nařízení o směnných kurzech, které mají být
použity při určení celní hodnoty⁷**

1. Pravidla týkající se směnných kurzů, které mají být použity při určení celní hodnoty dováženého zboží, jsou stanovena v člancích 168 až 172 prováděcího nařízení k celnímu kodexu. Řídí se základními zásadami stanovenými v článku 35 kodexu, tj. že směnné kurzy, které mají být použity, musí:
 - věrně odrážet aktuální hodnotu měny při obchodních operacích,
 - být vyhlášeny příslušnými orgány členských států a
 - platit po stanovenou dobu.
2. Významným znakem těchto ustanovení je to, že směnné kurzy použité k určení celní hodnoty se stanovují měsíčně, a nejsou-li dotčeny velkými výkyvy na devizových trzích (viz čl. 171 odst. 1), zůstávají po dobu jednoho měsíce neměnné, a že existuje zvláštní ustanovení týkající se stanovení směnných kurzů, které mají být používány pro pravidelná celní prohlášení.
3. Jelikož se směnné kurzy stanovují nejméně čtrnáct dnů před tím, než se začnou používat, a zpravidla se v nezměněné podobě používají po dobu jednoho měsíce, usnadňují tato pravidla fungování zjednodušených vstupních procedur.

Níže je podán komentář k ustanovením čl. 168 až 172 prováděcího nařízení.

⁷ Viz rovněž závěr č. 1 k směnným kurzům stanovovaným předem.

Článek 168 prováděcího nařízení

Článek 168 vymezuje některé výrazy.

Písmeno a)

Výraz „zaznamenaný kurz“ zpravidla označuje referenční směnné kurzy zaznamenané Evropskou centrální bankou u řady měn vůči euru nebo v případě jiných měn prodejní kurz zaznamenaný na nejreprezentativnějším devizovém trhu nebo trzích. Dotyčný členský stát může využít možnost uvedenou v druhé odrážce a stanovit jako kurz, který se má použít, jiný kurz než prodejní kurz.

Pokud je v různých okamžicích jednoho dne zaznamenáno několik směnných kurzů, je kurzem, který se použije k určení celní hodnoty, poslední takto zaznamenaný kurz uveřejněný způsobem podle čl. 168 písm. b).

Písmeno b)

Pro účely článků 168 a 172 je nezbytné zpřístupnit informace o „zaznamenaném kurzu“ osobám, které jej potřebují znát. Členské státy si za tímto účelem vyberou způsob, který jim nejvíce vyhovuje. Zvoleným způsobem by mohl být např. vládní věstník nebo jiné úřední sdělení, finanční tisk nebo v případě, že neexistují vhodnější prostředky, úřední oznámení vyvěšená na celních úřadech. Tyto informace mohou být rovněž zpřístupněny prostřednictvím „teletextových systémů“ nebo elektronických počítačových systémů (tj. na internetu¹) nebo jiných vhodných elektronických prostředků či kombinací výše uvedených prostředků.

Písmeno c)

Výraz „měna“ zahrnuje nejen vnitrostátní nebo mezinárodní měny, ale i zúčtovací jednotky, které lze použít při vyhotovování obchodních faktur, např. zvláštní práva čerpání.

Článek 169 prováděcího nařízení

Odstavce 1 a 2

Směnné kurzy, které se budou používat po celý následující kalendářní měsíc, jsou kurzy zaznamenané na devizových trzích v předposlední středu. Tyto kurzy musí být zveřejněny dne, kdy byly zaznamenaný, nebo následujícího dne (nejsou-li zveřejněny, platí ustanovení čl. 169 odst. 3 – viz níže). Je nutno poznamenat, že mohou být nahrazeny jinými kurzy použitelnými od následující středy nebo libovolné následující středy; k tomu dojde, uplatní-li se ustanovení čl. 171 odst. 1 nebo 2 (viz níže).

¹ <http://www.ecb.int>

Odstavec 3

Toto ustanovení pojednává o situaci, kdy kurz není v předposlední středu zaznamenán (buď u všech, nebo u konkrétních měn), nebo pokud týž nebo následující den nejsou zveřejněny směnné kurzy, které podléhají zaznamenání v předposlední středu.

K zaznamenání nemusí dojít např. z důvodu uzavření devizových trhů ve státní svátek nebo pozastavení obchodování až do nového stanovení oficiálních směnných kurzů. K pozastavení může dojít např. tehdy, pokud vláda třetí země hodlá nově stanovit kurz své měny a požaduje celosvětové pozastavení obchodů v této měně po určitou dobu.

Kurzy nemusí být zveřejněny např. tehdy, je-li obvyklým dnem zveřejnění státní svátek, nebo v případě výpadku veřejných služeb (např. výpadek elektrického proudu), nebo je-li zveřejnění nebo distribuce publikací ovlivněna veřejným opatřením.

Příklad použití čl. 169 odst. 3

Poslední kurz zveřejněný v předcházejících čtrnácti dnech se použije, jsou-li trhy ve středu uzavřeny, a proto v tento den nejsou zaznamenány žádné kurzy. Případně-li např. 24. prosinec na středu a trhy jsou uzavřeny od soboty 20. prosince do čtvrtka 1. ledna včetně, pak se od 1. ledna použijí v souladu s článkem 169 kurzy zaznamenané v pátek 19. prosince.

Článek 170 prováděcího nařízení

Toto ustanovení pojednává o případech, kdy jsou v daném členském státě konkrétní měny zaznamenávány jen zřídka, nebo nejsou zaznamenávány vůbec, jelikož jsou na devizových trzích poptávány jen vzácně, nebo pokud u měn, které obvykle zaznamenávány jsou, nebyl kvůli výjimečným okolnostem zaznamenán kurz zveřejněný v předcházejících 14 dnech.

Ve výše uvedených případech členský stát stanoví kurzy, které se mají použít, pomocí dostupného prostředku, který považuje za nejvhodnější. Celní správa se např. může řídit informacemi centrální banky daného členského státu nebo údaji ve zveřejnění jiného členského státu.

Článek 171 prováděcího nařízení

Cílem tohoto ustanovení je zajistit, aby kurzy používané k určení celní hodnoty zůstaly v přiměřeném rozpětí (5 % směrem nahoru nebo dolů) kurzů zaznamenaných aktuálně na devizových trzích. V souladu s tím článek stanoví, že se kontroluje kurz zaznamenaný v poslední středu kalendářního měsíce předcházejícího měsíci používání a rovněž kurzy zaznamenané každý týden ve středu v průběhu dotyčného měsíce. K tomuto účelu je případně nutné vypočítat u stanovených nebo používaných kurzů 5% hodnoty výkyvů směrem nahoru a dolů (viz níže). Nejsou-li tyto hodnoty překročeny, používají se podle článku 169 měsíční kurzy bez přerušení.

Odstavec 1

Kontrola kurzu zaznamenaného v poslední středu předcházejícího měsíce se obvykle provádí ve čtvrtek, kdy je tento poslední středeční kurz zveřejněn. Kurzy z poslední středy se porovnají s kurzem z předposlední středy (který má vstoupit v platnost prvního dne následujícího měsíce). Pokud se kurz z poslední středy liší nejméně o 5 % (směrem nahoru nebo dolů), použije se tento nový kurz od následující středy místo již stanoveného kurzu. Zůstává v platnosti do konce měsíce, není-li sám nahrazen po týdenní kontrole kurzů zaznamenaných ve středu (viz odstavec 2 níže).

Odstavec 2

Kurz zaznamenaný v libovolnou středu (obvykle zveřejněný ve čtvrtek) se porovná s kurzem používaným (tj. obvykle kurzem zaznamenaným v předposlední středu předchozího měsíce) pro běžný měsíc. Jestliže se kurz zaznamenaný v libovolnou středu liší nejméně o 5 % (směrem nahoru nebo dolů) od používaného kurzu, tento nový kurz nahradí používaný kurz s účinkem od následující středy. Zůstává v platnosti do konce měsíce používání, není-li v tomto období znovu uplatněna ochranná doložka.

Odstavec 3

Toto ustanovení se týká případu, kdy jsou devizové trhy ve středu uzavřeny, a v důsledku toho nejsou tento den zaznamenány žádné směnné kurzy. Jestliže např. 1. leden připadá na středu a devizové trhy jsou v tento den uzavřeny, budou kurzy zaznamenané v úterý 31. prosince kurzy použitými ke srovnání, které určí, zda by se od středy 8. ledna měla použít ochranná doložka.

Článek 172 prováděcího nařízení

Toto ustanovení má deklarantům umožnit používat jednotný směnný kurz pro celé období, pro něž mají povolení předkládat celní prohlášení v rámci zjednodušených postupů pro propouštění zboží do volného oběhu.

**Komentář č. 5 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k významu výrazu „vykázáno odděleně“ pro účely
ustanovení o určení celní hodnoty**

Úvod

1. Celní kodex a jeho prováděcí nařízení stanoví určité prvky, jež mají být zahrnuty do celní hodnoty dováženého zboží, nebo z ní vyloučeny. Vzhledem k rovnému zacházení s dovozci v tomto ohledu by mělo být uplatňování těchto ustanovení v praxi jednotné v celém Společenství. Tento komentář má proto poskytnout vodítko k významu výrazu „vykázáno odděleně“.
2. Podmínkou pro to, aby určité prvky mohly být vyloučeny z celní hodnoty dováženého zboží, je to, že musí být „vykázány odděleně“ od ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená.
3. Uvedené prvky jsou stanoveny v článku 33 kodexu:
 - dovozní cla a jiné poplatky splatné při dovozu nebo prodeji zboží
 - náklady na stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu
 - náklady na dopravu zboží po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo na celní území Společenství
 - náklady spojené s právem reprodukovat dovážené zboží
 - nákupní provize
 - platby úroků

V rámci uskladňování v celním skladu platí obdobná ustanovení (článek 112 celního kodexu).

Obecné vodítko k nakládání s těmito prvky je uvedeno v odstavcích 4 až 7 níže. Na některé z těchto prvků se vztahuje rovněž zvláštní poznámka v odstavcích 8 až 17.

Obecné informace

4. Ke splnění podmínky pro to, aby mohl být prvek „vykázán odděleně“, je nutné nejen vznést požadavek v příslušných kolonkách prohlášení D.V. 1, ale popřípadě rovněž zjistit povahu prvku a jeho peněžní částku.
5. Ke zjištění této „povahy“ a „částky“ může v zásadě sloužit jakýkoliv druh obchodních dokladů vztahujících se k hodnocenému zboží, včetně dlouhodobě platných dokladů, které se týkají více než jedné dovozní operace (např. smlouva, faktura za zboží nebo faktura za dopravu). Pokud žádné takovéto obchodní doklady neexistují, může tomuto účelu v případě nákladů na dopravu sloužit rovněž to, že deklarant předloží prohlášení s odkazem na přepravní sazby obvykle uplatňované u daného druhu dopravy a prokazující, jak se k „částce“ dospělo. Na žádost celních orgánů musí deklarant uvedený přehled přepravních sazeb rovněž předložit.

Celní orgány jsou však oprávněny zkontrolovat, zda deklarovaná „povaha“ a „částka“ nejsou fiktivní. Tato kontrola je zvláště důležitá v případech, kdy jsou požadované odpočty založeny pouze na prohlášeních kupujícího, prodávajícího nebo deklaranta.

6. Kvůli snazšímu určení celní hodnoty by deklaranti měli již předem učinit opatření, aby měli v době přijetí celního prohlášení k dispozici veškeré písemné doklady uvedené výše v odstavci 5. Nejsou-li však potřebné doklady v této době k dispozici, celní orgány mohou stanovit lhůtu (určenou zejména podle článku 256 prováděcího nařízení), v níž deklarant dotyčné doklady získá a předloží je celním orgánům. K využití této možnosti budou celní orgány od deklaranta zpravidla vyžadovat písemný závazek, že povolenou lhůtu dodrží.
7. Podmínky uvedené výše v odstavcích 4 až 6 musí být obvykle splněny před povolením výjimky při určování celní hodnoty.

Cla a jiné daně

8. Vodítko k významu výrazu „vykázáno odděleně“ s ohledem na dovozní cla a jiné poplatky splatné při dovozu nebo prodeji zboží je uvedeno v poradním stanovisku Technického výboru pro celní hodnotu při Světové celní organizaci (WCO) č. 3.1, v němž se uvádí, že cla a daně země dovozu nejsou součástí celní hodnoty, pokud je lze na základě jejich povahy odlišit od ceny, která byla nebo má být skutečně zaplácena. Tyto jsou předmětem veřejného záznamu.

9. V této souvislosti má výraz „vykázaný odděleně“ v podstatě stejný význam jako „odlišitelný“. Skutečnosti, na nichž je založeno poradní stanovisko, uvádějí, že cla/daně nebyly na faktuře vykázány odděleně; v souvislosti s tímto poradním stanoviskem je však nutno předpokládat, že faktura nebo některý jiný průvodní doklad obsahuje určitý jednoznačný údaj o tom, že cena, která byla nebo má být skutečně zaplácena, tyto poplatky zahrnuje.
10. V souladu s výše uvedeným odstavcem 4 je nutno částku, která má být odečtena z celní hodnoty, uvést v prohlášení D.V. 1.

Platby úroků

13. Co se týká vyloučení plateb úroků z celní hodnoty, čl. 33 odst. 1 písm. c) kodexu stanoví kromě „odděleného vykázání“ ještě další podmínky. Lze vycházet z toho, že ke stanovení částky uvedené v prohlášení D.V. 1 slouží v souladu s výše uvedeným odstavcem 5 doklad obsahující písemné finanční ujednání podle uvedeného ustanovení.

Náklady na dopravu zboží po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo na celní území Společenství

14. *(Zrušuje se.)*
15. Zacházení s náklady na dopravu v rámci Společenství v případě zboží fakturovaného za jednotnou cenu s dodáním na místo určení, která odpovídá ceně na místě vstupu na celní území Společenství, podléhá zvláštním ustanovením čl. 164 písm. b) prováděcího nařízení.
16. Je-li v jiných případech zboží dováženo za cenu, která zahrnuje dodání na místo určení na celním území Společenství, nemusí faktura ani jiný obchodní doklad uvádět náklady na dopravu ve Společenství zvlášť. Je pravděpodobné, že v těchto případech deklarant uvede v celním prohlášení celní hodnotu, která náklady na dopravu ve Společenství nezahrnuje, a uvede tyto náklady v celním prohlášení D.V. 1. To však samozřejmě samo o sobě nepostačuje k tomu, aby tyto náklady byly považovány za „vykázané odděleně“. Částku, která má být odečtena, je rovněž nutno stanovit způsobem uvedeným výše v odstavci 5.
17. Existuje řada způsobů, které lze uznat za účelem prokázání toho, jak byla stanovena částka, jež má být odečtena.

Například:

- a) Je-li zboží přepravováno různými dopravními prostředky na základě jediného přepravního dokladu do místa nacházejícího se za místem vstupu na celní území Společenství a jsou-li uvedeny pouze celkové náklady na dopravu, může být pro účely čl. 164 písm. a) prováděcího nařízení uznána jejich část, kterou lze přičíst nákladům na dopravu vzniklým po vstupu do Společenství a která je vypočtena

rozdělením nákladů v poměru ke vzdálenostem uraženým mimo celní území Společenství a na tomto území.

- b) Nejsou-li známy celkové náklady na dopravu (např. v případě ceny „s dodáním na místo určení“), nebo nelze-li z jiného důvodu považovat rozvržení nákladů za přiměřené, je možno pro účely čl. 164 písm. a) odečíst od ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená, částku, která odpovídá skutečným nákladům vzniklým v souvislosti s dopravou po vstupu na celní území Společenství, nebo obvyklým nákladům na takovou dopravu. V posledně uvedeném případě lze vycházet z toho, že povolené odpočty s ohledem na dopravu uvnitř Společenství by neměly být vyšší než náklady odpovídající přepravním sazbám obvykle používaným u stejného druhu dopravy v zemi dotyčného dopravce a výše těchto odpočtů nesmí překročit částku odpovídající minimálním přepravním sazbám ve Společenství.

**Komentář č. 6 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k dokladům a informacím, které celní orgány mohou požadovat
jako důkaz pro určení celní hodnoty**

Úvod

1. Prohlášení o celní hodnotě představuje prohlášení, v němž deklarant poskytuje potřebné informace pro určení celní hodnoty dováženého zboží.
2. Stejně jako u jiných prohlášení předkládaných celním orgánům musí být informace uvedené v prohlášení o celní hodnotě doloženy podpurnými doklady. Prohlášení o celní hodnotě je za účelem doložení deklarovaných údajů obvykle doprovázeno některými doklady (např. fakturami). Pokud však potřebné informace v podobě dokladů či jiné formě k doložení údajů v prohlášení o celní hodnotě nepostačují, celní orgány jsou oprávněny požadovat, aby deklarant předložil další údaje nebo informace.
3. Prohlášení údajů souvisejících s celní hodnotou se provádí na tiskopise D.V. 1, který je uveden v příloze 28 a 29 prováděcího nařízení. K prohlášení údajů za účelem určení celní hodnoty však není tiskopis D.V. 1 vždy nutný. Za určitých okolností mohou celní orgány od požadavku prohlášení na tiskopisu D.V. 1 upustit (viz čl. 178 odst. 3 a čl. 179 odst. 1 prováděcího nařízení), nebo mohou povolit odchylky ve formě poskytování nezbytných údajů (viz článek 180 téhož nařízení). Odkazy na kolonky tiskopisu D.V. 1 v tomto dokumentu jsou proto pouze orientační a neznamenají, že je nutno tiskopis D.V. 1 vyžadovat.

Právní základ

4. Obecné právo celních orgánů požadovat určité doklady nebo informace k doložení prohlášení o celní hodnotě je stanoveno článkem 14 celního kodexu. Článek 178 a násl. prováděcího nařízení obsahuje rovněž zvláštní ustanovení o povinnostech osoby, která prohlášení o celní hodnotě podává.

Doklady nebo informace, které celní orgány mohou požadovat při určování celní hodnoty

5. Článek 14 kodexu mimo jiné stanoví, že pro určení celní hodnoty je nutno celním orgánům poskytnout všechny potřebné informace a doklady. Toto ustanovení neupřesňuje, jaké doklady nebo informace je k doložení jednotlivých deklarovaných údajů nutno předložit.
6. V prováděcím nařízení jsou uvedeny odkazy na konkrétní doklady, které mohou sloužit k hodnocení deklarovaného údaje, např.:
 - vyhotovení faktury v článku 181 a čl. 218 odst. 1 písm. a),
 - přepravní doklad a seznam nákladových kusů nebo obdobný doklad v čl. 218 odst. 2.

Výše uvedené doklady však nemusí postačovat k tomu, aby se celní orgány mohly ujistit o správnosti nebo přesnosti všech údajů v prohlášení o celní hodnotě.

7. Níže uvedené příklady (které nejsou vyčerpávající) uvádějí některé doklady, které celní orgány mohou požadovat podle okolností transakce a/nebo v případě pochybností u některých nebo všech deklarovaných údajů.
 - a) Obchodní faktura za zboží, pokud existuje (kolonka 4 tiskopisu D.V. 1)

Podle článku 181 prováděcího nařízení deklarant předloží celním orgánům vyhotovení faktury, na jejímž podkladě je deklarována celní hodnota dováženého zboží. Je zřejmé, že fakturu lze předložit pouze tehdy, bylo-li hodnocené zboží prodáno.

Existují však rovněž případy, kdy bylo zboží prodáno bez faktury. V těchto případech musí dovozce předložit doklady, které lze považovat za rovnocenné fakturu. Faktura nemusí být použita/požadována jen ke stanovení ceny uvedené v článku 29 kodexu, nýbrž rovněž ke zjištění dalších údajů, např.:

- ceny zboží při dalším prodeji ve Společenství pro účely použití metody odvozené hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. c) kodexu;
- nákladů na poskytnuté položky (kolonka 14 tiskopisu D.V. 1).

- b) Kupní smlouvu (kolonka 5 tiskopisu D.V. 1) lze použít/požadovat k doložení různých aspektů faktury, např.:
- možných omezení, podmínek nebo plnění (kolonka 8 tiskopisu D.V. 1);
 - případného ujednání mezi prodávajícím a kupujícím, které ovlivňuje celní hodnotu zboží (kolonka 9 b) a kolonka 16 tiskopisu D.V. 1);
 - poplatků uvedených v kolonce 20 tiskopisu D.V. 1 (činnosti provedené po dovozu);
 - měny, v níž je cena uvedena (článek 35 kodexu);
 - smluv a jiných dokladů v souvislosti s výrobními právy k dováženému zboží (čl. 33 písm. d) kodexu).
- c) Licenční smlouva za účelem zjištění, zda by do celní hodnoty měly být zahrnuty licenční poplatky (kolonka 9 a) tiskopisu D.V. 1), a pokud ano, v jaké výši (kolonka 15 tiskopisu D.V. 1).
- d) Smlouva o zastoupení za účelem připočtení provizí nebo odměn za zprostředkování (kolonka 13 a) a b) tiskopisu D.V. 1) nebo za účelem vyloučení nákupní provize.
- e) Přepravní a pojistné doklady za účelem určení mimo jiné:
- dodacích podmínek (kolonka 3 tiskopisu D.V. 1),
 - nákladů na dodání do místa vstupu (kolonka 17) a
 - dovozného po dopravení na místo vstupu (kolonka 19).
- f) Účetní záznamy (zejména dovozce nebo kupujícího) ke zjištění skutečného převodu finančních prostředků na vývozce nebo prodávajícího, nebo k získání informací o provizích, zisku nebo všeobecných nákladech při použití metody odvozené hodnoty nebo metody hodnoty vypočtené jako součet.
- g) Přepravní sazby za účelem zjištění nákladů na dopravu v určitých případech, jak je uvedeno v těchto ustanoveních:
- čl. 32 odst. 1 písm. e) kodexu;
 - čl. 152 odst. 1 písm. a) bod ii) a článek 164 prováděcího nařízení.

h) Ostatní doklady, např.:

- ohledně vlastnictví společností podílejících se na transakci za účelem zjištění možného spojení mezi prodávajícím a kupujícím (článek 143 prováděcího nařízení);
- faktura a kupní smlouva nebo smlouva o převodu poplatků za kvóty;
- faktura za úhradu osvědčení o pravosti;
- smlouvy o reklamě, uvádění na trh nebo jiných činnostech uskutečněných po dovozu;
- finanční doklady, např. ke zjištění výše úroků;
- smlouvy, licenční smlouvy nebo jiné doklady týkající se autorských práv.

Forma poskytnutí dokladů

8. Doklady představují důkazy, jejichž forma poskytnutí se může lišit. Jejich hlavní funkcí je odrážet obchodní život zboží a zaznamenat podrobné údaje o transakcích, jichž se týkají. Celní orgány by proto měly přijmout doklad bez ohledu na formu jeho poskytnutí, pokud:
 - a) není zpochybněna pravost dokladu a
 - b) informace obsažené v tomto dokladu jsou vhodné k doložení deklarovaných údajů nebo potřebných informací.
9. Příkladem dokladu, jehož forma bývá různá, je doklad, v němž kupující uvádí zboží, které obdržel, a jeho cenu. Kupující a prodávající se smluvně předem dohodnou, že tyto doklady jsou k tomuto účelu přijatelné. Informace obsažené v tomto dokladu jsou stejné jako informace obvykle uváděné na faktuře. Skutečnost, že doklad vystavuje kupující, a nikoliv prodávající, neznamená, že musí být zamítnut na základě článku 181 prováděcího nařízení. Celní orgány mohou tento doklad k určení celní hodnoty dováženého zboží přijmout individuálně a s přihlédnutím k:
 - a) možnostem ověření informací v něm obsažených,
 - b) důvěryhodnosti kupujícího a
 - c) údajům, které jsou uvedeny v kupní smlouvě.

10. Poskytnutí dokladu se může lišit rovněž podle prostředků použitých k jeho předání, např. kopie zaslané faxem nebo prostřednictvím elektronické výměny dat. Také v těchto případech mohou celní orgány tyto doklady nebo jiné formy důkazů přijmout s výhradou podmínek uvedených v odstavci 8 (viz rovněž čl. 224 odst. 2 prováděcího nařízení).

Pro celní účely faktura v zásadě:

- a) nemusí být podepsána a ani nemusí být originálem,
- b) může být označena „pouze pro celní účely“ nebo „proforma faktura“ (či podobně). Tyto doklady lze za určitých okolností uznat v případě zboží (např. dárků, vzorků), které není předmětem prodeje. U zboží, které bylo prodáno, se však takovéto faktury považují za prozatímní a měly by být následně nahrazeny fakturou konečnou,
- c) měla by být přeložena, pokud to celní orgány požadují.

Osoby odpovědné za předložení dokladů a poskytnutí informací

11. Článek 14 kodexu stanoví, že „... každá osoba, která se přímo nebo nepřímo podílí na dovozních operacích ... musí poskytnout celním orgánům na jejich žádost a v případně stanovených lhůtách všechny doklady a informace ... a veškerou potřebnou pomoc“.

Kromě ustanovení článku 178 až čl. 181 písm. a) prováděcího nařízení článek 64 kodexu stanoví, že deklarantem je „každá osoba, která může příslušnému celnímu orgánu předložit ... všechny doklady, jejichž předložení je nezbytné...“.

Osoba, která podává prohlášení o celní hodnotě, má zvláštní povinnosti, jak je uvedeno v článku 178 prováděcího nařízení; musí:

- mít sídlo ve Společenství,
- mít k dispozici potřebné skutečnosti.

Pokud jde o disponování potřebnými skutečnostmi, je deklarant povinen:

- a) poskytnout nebo nechat poskytnout celním orgánům veškeré informace, které se požadují pro určení celní hodnoty podle jiné metody (čl. 178 odst. 3 prováděcího nařízení),
- b) poskytnout dodatečné informace nebo podklady (čl. 178 odst. 4 prováděcího nařízení) a
- c) poskytnout jedno nebo dvě vyhotovení faktury (článek 181 prováděcího nařízení).

12. To celním orgánům nebrání, aby požadovaly doklad od jiné osoby než deklaranta, např. pokud se požaduje odečtení nákupní provize a celní orgány se domnívají, že k určení její výše je nutná faktura vystavená výrobcem dováženého zboží. V tomto případě mohou celní orgány požádat jiné strany než deklaranta (např. výrobce nebo nákupčího), aby požadované podklady poskytly.

Důvěrný charakter dokladů a informací poskytnutých celním orgánům

13. Žádné informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné, nesmí orgány sdělovat s výjimkou případů, kdy je to v souladu s platnými předpisy (článek 15 kodexu).

Odpovědnost za správnost poskytnutých informací a dokladů

14. Podání prohlášení o celní hodnotě znamená, že deklarant přijímá odpovědnost, zejména s ohledem na pravost poskytnutých dokladů (čl. 178 odst. 4 prováděcího nařízení).

Právo celních orgánů uchovávat poskytnuté doklady

15. Doklady poskytnuté deklarantem musí celní orgány uchovávat v souladu s platnými předpisy. Je-li faktura vystavena na osobu usazenou v jiném členském státě, musí deklarant celním orgánům poskytnout dvě vyhotovení faktury, z nichž je jedno vráceno deklarantovi v souladu s formalitami uvedenými v čl. 181 odst. 2 prováděcího nařízení.

Přijetí informací poskytnutých celním orgánům

16. Celní orgány jsou v souladu s čl. 181a odst. 2 oprávněny požádat o další informace. V rámci tohoto postupu mohou být předloženy a přezkoumány i výše uvedené doklady. Celní správy se však nemusí omezovat na zkoumání dokladů uvedených v tomto komentáři.

**Komentář č. 7 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k použití článku 147 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne
2. července 1993**

1. Úvod

Uplatňování výše uvedených ustanovení by mělo být v celém Společenství jednotné. Tento komentář Výboru pro celní kodex (odboru pro celní hodnotu) má k výkladu těchto ustanovení poskytnout vodítko.

2. Oblast působnosti ustanovení

Článek 147 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 se vztahuje na případy, kdy:

- celní hodnotu zboží je nutno určit podle článku 29 nařízení Rady č. 2913/92;
- zboží bylo před svým vstupem na celní území Společenství jednou nebo vícekrát prodáno nebo bylo prodáno na celním území Společenství, avšak před svým propuštěním do volného oběhu.

Článek 147 se zabývá pouze oblastí působnosti a použitím ustanovení týkajícího se „ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za zboží prodané pro vývoz na celní území Společenství“, které se objevuje v čl. 29 odst. 1 celního kodexu. Ostatní ustanovení článku 29, zejména ustanovení týkající se prodeje mezi stranami ve spojení, ani ustanovení článku 32 nejsou dotčena.

3. Výklad

3.1 Případy jednoho prodeje

V první větě článku 147 se uvádí, že „pro účely článku 29 kodexu se skutečnost, že prodávané zboží je v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, považuje za důkaz prokazující, že bylo prodáno na vývoz na celní území Společenství“. Pojednává o situacích, kdy je zboží prodáno pouze jednou. Toto ustanovení proto uznává, že skutečnost vstupu na celní území Společenství je obecně postačujícím důkazem pro to, že zboží bylo prodáno na vývoz do ES.

3.2 Další prodeje

- 3.2.1 Poslední prodej: Ve druhé větě článku 147 je přístup uvedený výše v bodě 3.1 rozšířen na případy, kdy je zboží před dovozem prodáno vícekrát; v těchto případech obdobné ustanovení umožňuje použití posledního prodeje, který se před dovozem zboží uskuteční. Jinými slovy, údaj, že zboží bylo prodáno na vývoz do Společenství, se vztahuje (aniž by byly nutné další důkazy) na poslední prodej, za nějž se považuje ten, na jehož základě bylo zboží dovezeno do Společenství. Je nutno podotknout, že posledním prodejem v kontextu tohoto ustanovení je poslední prodej, k němuž došlo v obchodním řetězci před vstupem zboží na celní území Společenství.
- 3.2.2 Dřívější prodej: Dojde-li k dřívějšímu prodeji (tj. jinému než poslednímu prodeji popsanému výše v bodě 3.2.1) dotyčného zboží, může deklarant celní orgány požádat, aby tento dřívější prodej uznaly za základ pro určení celní hodnoty, avšak pouze tehdy, může-li prokázat, že s ohledem na dotyčný prodej existují zvláštní a důležité okolnosti, které vedly k vývozu zboží na celní území Společenství.

Pro potřeby dalšího zjednodušení může „poslední prodej“ rovněž označovat prodej, které je uskutečněn v době, kdy je zboží již v ES (např. ve skladu).

4. Kritéria vztahující se na důkazy, jež musí deklarant předložit

Skutečnosti, které dokládají, že zboží bylo prodáno na vývoz na celní území ES, lze prokázat řadou způsobů, pro jejichž ilustraci byla vypracována řada standardních dovozních případů. Tyto případy jsou uvedeny v příloze I.

Při uplatňování třetí věty článku 147 lze za skutečnosti, které mohou prokázat, že zboží bylo prodáno na vývoz na celní území Společenství, pokládat tyto důkazy:

- zboží bylo vyrobeno podle specifikací ES, nebo bylo zjištěno (podle značek atd. na něm uvedených), že nemá jiné použití ani jiné místo určení,
- dotyčné zboží bylo zvlášť vyrobeno pro kupujícího v ES,
- konkrétní zboží bylo objednáno u zprostředkovatele, který zboží pořizuje u výrobce, od něhož se zboží zasílá přímo do ES.

5. Povinnosti deklaranta

5.1 Obecné informace

Za deklaraci údajů potřebných pro určení celní hodnoty odpovídá osoba uvedená v čl. 178 odst. 2 prováděcího nařízení k celnímu kodexu, která musí mít k dispozici veškeré skutečnosti potřebné pro určení celní hodnoty, jež jsou uvedeny v prohlášení o údajích o celní hodnotě (tiskopis D.V. 1).

5.2 Další prodeje

Deklarant musí s ohledem na článek 147 uvést, na jakém základě hodlá určit celní hodnotu zboží, přičemž jsou potřebné tyto důkazy:

- je-li prohlášení založeno na druhé větě článku 147 (tj. poslední prodej v obchodním řetězci), je v případě potřeby nutné zjistit stav tohoto prodeje prostřednictvím důkazů, které se týkají okolností dotyčné transakce (např. datum kupní smlouvy uvedené v kolonce 5 tiskopisu D.V. I, sídlo kupujícího, postavení v obchodním řetězci);
- je-li prohlášení založeno na třetí větě článku 147 (tj. příslušný dřívější prodej), musí důkazy předložené celním orgánům prokázat, že prodej splňuje požadavky uvedené výše v odstavci 4.

Není-li deklarant schopen požadované důkazy ohledně dřívějšího prodeje, na jejichž základě bylo podáno prohlášení o celní hodnotě, předložit, je nutno použít poslední prodej (jak je uvedeno výše v bodu 3.2.1), aby bylo možné určit celní hodnotu podle hodnoty transakce.

Příloha I

Vysvětlivka

Tato příloha obsahuje soubor příkladů, které pojednávají o případech, kdy je zboží před vstupem na celní území Společenství prodáno dvakrát či vícekrát.

Okolnosti jsou uvedeny ve sloupci 1 a sloupec 2 obsahuje posouzení příslušného nakládání s celní hodnotou s ohledem na článek 147 prováděcího nařízení.

Kvůli stručnosti jsou příslušné věty článku 147, které se mohou vztahovat na daný případ, uvedeny ve sloupci 2 takto:

Podmínka 1: 2. věta revidovaného článku 147--

poslední prodej, na jehož základě zboží vstoupilo na celní území Společenství.

Podmínka 2: 3. věta revidovaného článku 147--

jakýkoli jiný prodej, na jehož základě lze celním orgánům uspokojivě prokázat, že zboží bylo prodáno pro účely vývozu na celní území Společenství.

<u>Příklad 1</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Společnost Canimpcó z Paříže objedná 1 000 košil u společnosti Vimco z Bruselu v ceně 7,20 ECU za kus s dodáním do Paříže. Společnost Vimco má ve skladě na Tchaj-wanu 8 000 košil, které byly původně zakoupeny od místního výrobce za 4,50 ECU za kus. Vimco zařídí zaslání zboží ze skladu společnosti Canimpcó, která zboží doveze.</p>	<p>Prodej za cenu 4,50 ECU nesplňuje podmínku „posledního prodeje v obchodním řetězci“ a ani nelze prokázat, že se odpovídající prodej uskutečnil pro účely vývozu do ES.</p>

<u>Příklad 2</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Společnost Indexco v Indii nakoupí ručně vyřezávané konferenční stolky, uloží je ve skladu v Bombaji a čeká na objednávky. Po návštěvě Francie nabude vedoucí odbytu společnosti Indexco přesvědčení, že ve Společenství existuje pro výrobky jeho podniku trh a zašle deset vzorků osmi druhů stolků lodí do Bordeaux. Osm druhů stolků stojí společnost Indexco v průměru 2 000 rupií za kus. Ještě během plavby přes Atlantický oceán společnost Indexco prodá všech osmdesát konferenčních stolků společnosti Montabco z Paříže za cenu 6 400 ECU, FOB Bombaj. Než zboží přijde do Bordeaux, je společností Montabco dále prodáno odběrateli v Bruselu za cenu 7 200 ECU.</p>	<p>Podle článku 147 nemůže deklarant použít cenu 2 000 rupií za kus.</p> <p>Nejedná se o „poslední prodej v obchodním řetězci“ (podmínka 1) a nelze prokázat, že dotyčný prodej byl uskutečněn pro účely vývozu na celní území Společenství.</p> <p>Prodej za cenu 6 400 ECU rovněž nesplňuje podmínku 1, lze však prokázat, že zboží bylo ještě v režimu tranzitu prodáno za tuto cenu do Společenství.</p>

<u>Příklad 3</u>	<u>Poznámky</u>
<p><u>Příklad 3a</u></p> <p>Situace – Canexco, společnost s ústředím na Maltě, nakoupí ropné produkty od společnosti Indexco, společnosti v třetí zemi, a skladuje je v zařízeních, která se nacházejí na Maltě. Zboží odpovídá normám, které platí na trzích v ES i na Maltě.</p> <p>Po třech týdnech společnost Canexco prodá dotyčné produkty belgické společnosti Fimco a zašle zboží z Malty do Belgie.</p> <p><u>Příklad 3b</u></p> <p>Situace – Canexco, společnost usazená v třetí zemi, nakoupí v třetí zemi ropné produkty, které vyhovují normám platným na trhu ES. Tyto nákupy Canexco uskuteční poté, co obdrží zvláštní objednávky od belgické společnosti Fimco.</p> <p>Kvůli omezením ve skladovacích zařízeních v Belgii společnost Fimco požádá, aby společnost Canexco ponechala zboží před odesláním do Belgie po dobu tří týdnů ve svých skladech.</p> <p>Následně je zboží odesláno do Belgie.</p>	<p>Společnost Canexco zboží nepořídila v souvislosti s prodejem pro účely vývozu do ES.</p> <p>Ačkoliv zboží splňuje normy, které platí v ES, nelze je považovat za zboží prodané pro účely vývozu do ES. Společností Indexco je prodáno s místem určení na Maltě.</p> <p>První prodej proto nesplňuje ani podmínku 1, ani podmínku 2.</p> <p>Nákup společnosti Canexco není posledním prodejem v obchodním řetězci (podmínka 1).</p> <p>Zboží (které splňuje požadované normy ES) však bylo zakoupeno v rámci předchozích ujednání o dalším prodeji a zaslání do ES.</p> <p>Skutečnost, že zboží bylo před odesláním společností Canexco po dobu tří týdnů uskladněno pro společnost Fimco v třetí zemi, neznamená, že nebyly splněny požadavky podmínky 2 (prodej pro účely vývozu do Společenství).</p>

<u>Příklad 4</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Cosmetics Inc. je americká společnost, která se zabývá tím, že uvádí na trh různé parfémy, kosmetické přípravky, krémy atd., které pořizuje u různých výrobců na celém světě (cena A). Evropské operace jsou řízeny z ústředí společnosti Cosmetics Inc. v Syracuse ve státě New York a spočívají v tom, že z pronajatých kanceláří v Bruselu pracovníci odbytu navštěvují nákupní oddělení drogerií v ES, sjednávají ceny, přijímají objednávky a zasílají je k vyřízení (zaslání výrobků, fakturace a inkaso) do Syracuse. Výrobky se odběratelům v ES prodávají za cenu, jež zahrnuje dodání a clo (cena B). Ačkoliv jsou pracovníci odbytu oprávněni sjednávat ceny a kupní smlouvy, nemají obecné oprávnění uzavírat obchody jménem společnosti Cosmetics Inc.</p>	<p>Podle článku 147 nemůže deklarant použít cenu A, jelikož se nejedná o „poslední prodej v obchodním řetězci“ (podmínka 1).</p> <p>Pokud jde o podmínku 2, cena A by byla přijatelná pouze v případě dodatečných okolností (např. přímé odeslání výrobcem a opatření zboží značkami nebo specifikacemi, které udávají, že je určeno pro trh ES).</p>

<u>Příklad 5</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Prezident společnosti Canimpcó z Paříže během návštěvy Thajska obdrží „výprodejní“ nabídku na koupi 10 000 metrů tříděných hedvábných látek v ceně 20 000 ECU za partii, FOB Bangkok. Koupí celých 10 000 metrů a zařídí, aby látky byly zaslány do Francie lodí dne 4. dubna. Během zasedání dne 8. dubna potká prezidenta společnosti Bloucan, výrobce hedvábných halenek z Bruselu, který souhlasí s koupí 10 000 metrů hedvábí, které se nyní nachází na cestě do ES, za cenu 39 000 ECU s dodáním do Bruselu.</p>	<p>Prodej za nižší cenu sice není „posledním prodejem v obchodním řetězci“ (podmínka 1), ale jedná se o prodej pro účely vývozu do Společenství (podmínka 2).</p>
<u>Příklad 6</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Společnost Canimpcó z Paříže uzavírá smlouvu na koupi 100 mixerů od společnosti Usco, podnikatele z Missouri, za cenu 22,50 ECU za kus. Usco sjedná se společností Makerco z Detroitu výrobu mixerů za cenu 20,75 ECU za kus, přičemž společnost Makerco odpovídá za zaslání zboží společnosti Canimpcó v Paříži.</p>	<p>Podle článku 147 nemůže dovozce uplatnit prodej za nižší cenu. Nejedná se o „poslední prodej v obchodním řetězci“ (podmínka 1).</p> <p>Zbývá však prokázat, že prodej, jemuž odpovídá nižší cena, byl s přihlédnutím k požadavku na přímou dodávku výrobcem prodejem pro účely vývozu do ES (podmínka 2). Tento důkaz je úplný, jsou-li výrobky prodané výrobcem opatřeny specifikacemi nebo značkami, které prokazují jejich určení pro trh ES.</p>

<u>Příklad 7</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Mulnatco je nadnárodní hotelový řetězec s hotely v několika zemích, včetně Francie. Každý francouzský hotel je zapsán jako samostatná společnost s ručením omezeným. Začátkem každého roku posílá každý hotel ústředí v New Yorku objednávky dodávek zboží na příštích dvanáct měsíců. Ústředí poté předá objednávky různým dodavatelům v USA s pokyny, aby zboží zaslali buď jednotlivým hotelům v řetězci přímo, nebo ústředí v New Yorku, které je těmto hotelům následně zašle samo. Dodavatelé vystavují fakturu ústředí v New Yorku, které poté vystavuje faktury jednotlivým hotelům v řetězci.</p>	<p>Je-li zboží zasláno každému hotelu přímo od dodavatele, platí stejné závěry jako v příkladu 6. Pokud je zboží před odesláním do Francie zasláno ústředí, je podmínka prodeje pro účely vývozu (podmínka 2) splněna pouze tehdy, jsou-li předloženy další důkazy: zboží odpovídá specifikacím Společenství nebo je opatřeno značkami, které udávají jeho určení pro trh ES.</p>

<u>Příklad 8</u>	<u>Poznámky</u>
<p>Situace – Společnost Cosmetics Inc. vyrábí parfémy, kosmetické přípravky atd., které prodává distributorům v ES a USA. Kvůli zachování rozdílných cen na obou trzích společnost Cosmetics Inc. od svých distributorů požaduje, aby zboží dále neprodávali mimo svá příslušná území.</p> <p>V konkrétním případě koupí belgický podnik výrobky od amerického distributora a zašle zboží do Nizozemska.</p>	<p>První prodej nesplňuje podmínku 2 (prodej pro účely vývozu do ES).</p>

**Komentář č. 8 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k nakládání se slevami podle článku 29 celního kodexu**

1. Sleva se považuje za snížení ceny podle ceníku za zboží nebo služby poskytnuté konkrétním zákazníkům, a to za určitých okolností a v konkrétním čase. Je vyjádřena jako absolutní částka, nebo jako procento ceny podle ceníku.

V rozhodném okamžiku⁸ může sleva ovlivnit výši ceny, která byla nebo má být zaplacená podle příslušných ustanovení (článek 29 celního kodexu a článek 144 prováděcího nařízení).

2. Pro účely určení celní hodnoty se sleva musí vztahovat na dovážené zboží a v rozhodném okamžiku musí existovat platný smluvní nárok.

3. Pro účely určení celní hodnoty lze rozlišovat tři případy:

- a) sleva je poskytnuta kupujícímu a k rozhodnému okamžiku se uskutečnila platba, která tuto slevu odráží (uplatněná sleva se odráží ve fakturované ceně);
- b) sleva je poskytnuta kupujícímu, avšak k rozhodnému okamžiku kupující neprovedl platbu, která tuto slevu odráží;
- c) „sleva“ nebyla nabídnuta nebo není k rozhodnému okamžiku k dispozici (tj. nabídka prodávajícího se zpětnou platností).

4.1. Je-li sleva již uvedena v ceně, která byla nebo má být zaplacená k rozhodnému okamžiku, je rozhodující tato cena. Sleva již uplatňovaná k rozhodnému okamžiku na základě důvodu nebo výše uvedené v kupní smlouvě, bude uznána, je-li tato sleva uvedena v dokladech předložených celním orgánům v době dovozu zboží. Nehraje roli, zda sleva již byla vypočtena (ačkoliv tomu tak obvykle je) ve faktuře za zboží. Existuje-li k rozhodnému okamžiku smluvní nárok, lze jej uznat, i když je skutečná částka doložena v zaplacené ceně teprve později.

4.2. Jestliže k rozhodnému okamžiku nebyla cena za dovážené zboží uhrazena, lze slevu a konečnou cenu určit pouze z dostupných informací. Za těchto okolností je použití článku 29 celního kodexu podmíněno poskytnutím snížení ceny a částkou této slevy určenou k rozhodnému okamžiku.

5. Není nutno určit, zda je daná sleva běžným obchodním postupem nebo zda je poskytnuta rovněž ostatním kupujícím⁹.

⁸ Datum přijetí celního prohlášení celními orgány (článek 67 a čl. 201 odst. 2 kodexu).

6. Obecně platí, že za základ pro určení celní hodnoty se považuje cena, jež má být zaplacená v rozhodném okamžiku (čl. 144 odst. 1 prováděcího nařízení). Podle obchodní terminologie není nutné brát v úvahu zpětné úpravy ceny, jelikož výraz „slevy“ se v tomto kontextu nepoužívá; snížení ceny, které je poskytnuto teprve po datu určení celní hodnoty (např. na konci roku), tj. pokud od počátku neexistuje žádný nárok, nebude bráno v úvahu.

Množstevní sleva

7. Jedním druhem slevy je množstevní sleva, kdy je nižší cena nabídnuta na základě množství zakoupeného kupujícím. Někdy se nabídka vztahuje na celé množství pořízené za určité období (např. jeden rok). Ačkoliv pravidla pro určení hodnoty nestanoví žádný základ pro uznávání ceny, která byla nebo má být zaplacená v těchto případech¹⁰, zdá se být opodstatněné uvážit způsoby, jak ve vhodných případech tyto slevy uznat.

8. U množstevních slev nemusí být celé množství, na něž se sleva vztahuje, dovezeno na celní území Společenství ani zde zůstat. Množstevní slevy lze uznávat dokonce u dovozu dílčích zásilek, pokud jsou tyto zásilky prodávány na vývoz do dovážející země. Není důležité, do které dovážející země je zboží nakonec dodáno. Množstevní sleva je poskytnuta na základě celkové prodejní ceny. Dovozece proto získává slevu rovněž za část zásilky, která je dovezena na celní území Společenství.

Slevy za předčasnou úhradu

9. U slev za předčasnou úhradu platí toto:

- a) Sleva se uznává v deklarované výši, jestliže se k rozhodnému okamžiku uskutečnila platba, která tuto slevu odráží.
- b) Pokud se platba k rozhodnému okamžiku neuskutečnila, lze fakturovanou slevu za předčasnou úhradu, která je v daném okamžiku platná, uznat v deklarované výši, jde-li o slevu obecně uznávanou v dotčeném obchodním odvětví.

Je-li podle platebních podmínek poskytnuto několik možností předčasné úhrady (např. 5 % při okamžité platbě, 3 % při platbě do 14 dnů, 2 % při platbě do jednoho měsíce), je možno v rozhodném okamžiku uznat nejvyšší slevu.

- c) Sleva za předčasnou úhradu, která je vyšší než sleva obvykle uznávaná v dotčeném obchodním odvětví, by měla být uznána jen v případě, že kupující může na požádání prokázat, že zboží bylo skutečně prodáno za cenu, jež byla deklarována jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená, a že slevu lze v rozhodném okamžiku stále ještě poskytnout.

⁹ Nicméně pravidla upravující přijetí ceny placené mezi kupujícími a prodávajícími ve spojení se vztahují rovněž na slevy. V této souvislosti je nutno zvážit mimo jiné činitele, jimiž jsou a) dostupnost slevy a b) cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená (čistá cena, tj. částka po odečtení slevy).

¹⁰ Lze uvážit změnu stávajících předpisů u případů, které v současnosti nejsou přípustné.

**Komentář č. 9 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k rozvržení nákladů na leteckou přepravu (podle přílohy 25 nařízení
(EHS) č. 2454/93)**

Lze rozvržení nákladů na leteckou přepravu uplatnit na celou cestu, nebo pouze na její část, je-li zboží během cesty ze země odesláno do země ES, v níž je zboží propuštěno do volného oběhu, přepravováno dvěma po sobě následujícími lety různých leteckých společností?

PŘÍKLAD

Kupující nakoupí zboží od dodavatele v Kolumbii, odkud zboží pochází, a přepraví je letecky do jednoho z členských států. Cesta je však rozdělena na dvě části: první úsek letu vede z Bogoty do Miami a v Miami je zboží na zbytek cesty do ES předáno jiné letecké společnosti. Pro každý úsek letu jsou vystaveny zvláštní letecké nákladní listy (a započteny náklady na přepravu).

MOŽNOST 1

Do celní hodnoty by měla být zahrnuta celá částka za první úsek letu (z Bogoty do Miami) a u druhého úseku letu (z Miami do ES) se provede procentuální rozvržení nákladů pomocí procentního podílu, který podle přílohy 25 prováděcího nařízení platí pro dopravní operaci, jež začíná v tomto letišti odletu (zóna B).

MOŽNOST 2

Rozvržení nákladů na leteckou přepravu se provede u celkových nákladů na leteckou přepravu (z Bogoty do Miami a z Miami do ES) s použitím procentního podílu pro Bogotu podle přílohy 25 prováděcího nařízení (rovněž zóna B).

ZÁVĚR

Ve výše uvedeném případě by se zásada rozvržení nákladů měla použít pouze na náklady na leteckou přepravu z Miami do ES na základě toho, že přeprava zboží byla v Miami ve skutečnosti přerušena: letecká společnost se změnila a byly vydány samostatné letecké nákladní listy. Přeprava z Bogoty do Miami nutně nesouvisí s přepravou z Miami do ES, jak vyžaduje pravidlo „stejného druhu dopravy“ (čl. 164 písm. a) prováděcího nařízení.

Rozvržení nákladů v příloze 25 zjednodušuje výpočet nákladů na přepravu, neboť umožňuje vyhnout se vypočítávání nákladů na přepravu v rámci ES, které je z celkových nákladů na leteckou přepravu nutno vynechat.

Pokud by se v Miami změnil druh dopravy z námořní na leteckou, započítaly by se do celní hodnoty celé náklady na námořní přepravu.

V jiných případech by mohl být závěr jiný. Vždy je nutno přezkoumat daný případ. Je-li doprava přerušena pouze z logistických důvodů a existuje-li pouze jeden letecký nákladní list, bude do celní hodnoty zahrnut příslušný procentní podíl platný pro celkové náklady na přepravu za vzdálenost z letiště (zóny) odletu do letiště (zóny) příletu ve Společenství.

V tomto případě by muselo být ke spokojenosti celních orgánů prokázáno, že přerušeni je zapříčiněno logistickými důvody a že cestu je nutno považovat za jednu dopravní

operaci (jeden letecký nákladní list). Pouze pak může být celá dopravní operace rozvržena podle přílohy 25.

**Komentář č. 10 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k celnímu hodnocení bezplatného zboží, které je přiloženo ke
zboží placenému**

Případ č. 1 (vysvětlivka 3.1 Technického výboru pro celní hodnotu): Určité množství zboží mírně převyšující množství objednané je zasláno spolu se stejným druhem placeného zboží k pokrytí rizika ztráty nebo poškození.

Případ č. 2: Prodejce poskytne zákazníkovi obchodní slevu v podobě určitého množství bezplatného zboží převyšujícího množství stejného druhu placeného zboží, které si zákazník objednal. S tímto případem by se mělo nakládat podle pravidel týkajících se snižování cen a slev. Například: Společnost doveze 100 televizorů vyfakturovaných v ceně 2 000 měnových jednotek za kus a ve stejné zásilce obdrží 10 televizorů, které prodejce nabízí zdarma jako poděkování za věrnost.

Závěr k případu č. 1 a 2:

V obou situacích se předpokládá, že cena, která byla nebo má být za placené zboží uhrazena, se vztahuje na celé dovážené množství, a proto by se bezplatné zboží, které je přiloženo k placenému zboží, nemělo hodnotit samostatně.

Dvě níže uvedené situace jsou odlišné.

Případ č. 3: Spolu s placeným zbožím je zasláno určité množství zboží, jež převyšuje množství objednané. Toto zboží poskytované zdarma se používá jako „testovací vzorky“ v marketingových oblastech dovozce.

Zboží je stejné jako placené zboží s výjimkou štítku, na němž je uvedeno, že jde o testovací vzorky. Například: Společnost doveze 4 000 lahvíček parfému, k nimž je přiloženo 1 000 stejných lahvíček (se stejnými fyzickými vlastnostmi, kvalitou a pověstí), které jsou dodány zdarma, mají stejný název, ale jsou opatřeny štítkem „Testovací vzorek – neprodejné“.

Otázka: Měly by být testovací vzorky dodané zdarma ohodnoceny zvlášť? Jak?

Případ č. 4: Spolu s placeným zbožím je zasláno určité množství bezplatných vzorků. Tyto vzorky jsou podobné placenému zboží a jsou buď ve stejném, nebo v menším balení. Například: Společnost doveze 2 000 lahvíček parfému po 100 ml, k nimž je přiloženo 500 lahvíček po 1,5 ml, které jsou dodány zdarma a mají být distribuovány jako vzorky.

Otázka: Měly by být vzorky ohodnoceny zvlášť? Jak?

Závěr k případu č. 3 a 4:

Jestliže smluvní ujednání zahrnují bezplatné vzorky, jejich hodnota je součástí celní hodnoty, kterou je podle článku 29 kodexu cena, která byla nebo má být zaplacená. Údaj, že vzorky jsou přiloženy k dodávce zdarma, by měl být uveden v kupní smlouvě, na faktuře či v jiném dokladu.

Celní orgány by neměly přehlížet poměr mezi prodaným zbožím a vzorky (jedna dodávka by mohla zahrnovat 15 % vzorků, které by mohly být úměrně dražší než prodávané zboží).

**Komentář č. 11 Výboru pro celní kodex
(odboru pro celní hodnotu)
k použití čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu ve vztahu k licenčním
poplatkům placeným třetí osobě podle článku 160 nařízení (EHS)
č. 2454/93**

1. Příslušná právní kritéria a obecné zásady

Ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu¹¹ a článku 157 jeho prováděcího nařízení¹²

Podle čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu se licenční poplatky připočtou k ceně, která skutečně byla nebo má být zaplacená, jestliže se týkají „hodnoceného zboží“ a tvoří „podmínku prodeje hodnoceného zboží“, pokud tyto poplatky nejsou již zahrnuty v ceně, která skutečně byla nebo má být zaplacená.

Ustanovení čl. 143 odst. 1 písm. e), článku 160 a přílohy 23 prováděcího nařízení (vysvětlivky k čl. 143 odst. 1 písm. e))

Je platba podmínkou prodeje?: I když skutečná prodejní smlouva mezi kupujícím a prodávajícím výslovně nepožaduje, aby kupující zaplatil licenční poplatky, mohla by platba být implicitní podmínkou prodeje, kdyby kupující nemohl koupit zboží od prodávajícího, aniž by kupující zaplatil licenční poplatek držiteli licence, a prodávající by nebyl připraven prodat zboží kupujícímu, aniž by kupující zaplatil licenční poplatek držiteli licence.

V článku 160 prováděcího nařízení se uvádí: *„Jestliže kupující platí licenční poplatky třetí osobě, považují se podmínky čl. 157 odst. 2 za splněné pouze v případě, že prodávající nebo osoba, která je s ním ve spojení, platbu této třetí osobě od kupujícího vyžaduje.“*

Z článku 160 prováděcího nařízení vyplývá, že jsou-li poplatky zaplacené osobě, která vykonává přímo nebo nepřímo kontrolu nad výrobcem (a lze tedy usuzovat, že jsou ve spojení podle článku 143 prováděcího nařízení), je taková platba považována za podmínku prodeje. Podle přílohy 23 prováděcího nařízení – vysvětlivek k čl. 143 odst. 1 písm. e) *„se osoba považuje za kontrolující jinou osobu, je-li z právního nebo provozního hlediska v postavení, jež jí dovoluje omezovat nebo usměrňovat druhou osobu“.*

Stanovit, zda se jedná o kontrolu, je možné po prozkoumání následujících prvků:

- poskytovatel licence vybere výrobce a určí ho pro kupujícího;
- existuje přímá smlouva o výrobě mezi poskytovatelem licence a prodávajícím;
- poskytovatel licence vykonává skutečnou kontrolu přímo nebo nepřímo nad výrobou (pokud jde o střediska výroby a/nebo výrobní postupy);

¹¹ Nařízení (EHS) č. 2913/92.

¹² Nařízení (EHS) č. 2454/93.

- poskytovatel licence vykonává přímo nebo nepřímo skutečnou kontrolu nad logistikou a odesláním zboží kupujícímu;
- poskytovatel licence určuje/vymezuje, komu výrobce může své zboží prodat;
- poskytovatel licence určuje podmínky týkající se ceny, za niž by výrobce/prodávající měl prodávat své zboží, nebo ceny, za niž by dovozce/kupující měl zboží dále prodávat;
- poskytovatel licence má právo kontrolovat účetní záznamy výrobce nebo kupujícího;
- poskytovatel licence určuje výrobní postupy/zajišťuje projekty atd.;
- poskytovatel licence určuje/vymezuje dodavatele materiálu/součástí;
- poskytovatel licence omezuje množství, která může výrobce vyrobit;
- poskytovatel licence nedovolí kupujícímu kupovat přímo od výrobce, nýbrž přes vlastníka ochranné známky (poskytovatele licence), který by mohl rovněž vystupovat jako nákupčí dovozce;
- výrobce nesmí vyrábět konkurenční produkty (bez licence) bez souhlasu poskytovatele licence;
- vyrobené zboží je charakteristické pro poskytovatele licence (tj. svým pojetím/designem a pokud jde o ochrannou známku);
- charakteristické znaky zboží a použitou technologii určuje poskytovatel licence.

Kombinace těchto ukazatelů, které překračují rámec pouhé kontroly jakosti ze strany poskytovatele licence, jsou dokladem toho, že existuje spojení ve smyslu čl. 143 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení, a proto by platba licenčního poplatku měla být podmínkou prodeje podle článku 160 prováděcího nařízení.

Je třeba uvést, že v jednotlivých případech mohou existovat i jiné druhy ukazatelů. Dále je třeba uvést, že některé ukazatele mají větší závažnost a zřetelněji než jiné ukazují, že poskytovatel omezuje nebo usměrňuje výrobce/prodávajícího, takže samy o sobě tvoří podmínku prodeje.

2. Okolnosti případu č. 1

Dovezené zboží obsahuje loga a grafická zobrazení chráněná autorským právem, za něž se platí licenční poplatky.

a) Zúčastněnými osobami jsou:

- Podnik X, usazený ve Spojených státech, který vlastní ochranné známky a autorská práva (zobrazení postav z kreslených seriálů).
- Podnik Y, francouzská dceřiná společnost podniku X, který má licenci na používání ochranných známek a autorských práv ve Francii.
- Podnik Z, rovněž usazený ve Francii, který s podniky X a Y nesouvisí a má sublicenci od podniku Y k používání dotyčných chráněných obrázků na řadě výrobků (psací pera, sešity atd. ...). Podnik Z je kupujícím.
- Výrobci (a prodávající) dovezeného zboží, kteří nejsou ve spojení s podniky X, Y a Z ve smyslu čl. 143 odst. 1 písm. a) až d) a f) až h) nařízení (EHS) č. 2454/93.

b) Placení licenčních poplatků: Podle sublicenční dohody uvedené ve smlouvě zaplatí licenční poplatky podnik Z podniku Y.

c) Schvalování výroby a výroba zboží: Výrobce vybírá francouzský podnik, který je držitelem sublicence (podnik Z). Podnik Y schvaluje jakost výrobců. Mezi podnikem Y a výrobcí, kteří prodávají zboží podniku Z, byla sepsána smlouva o schvalování jakosti.

Poskytovatel licence (podnik Y) je oprávněn vykonávat zejména tyto činnosti:

- * kontrolu jakosti předběžných a konečných výrobních modelů,
- * kontrolu jakosti trojrozměrných výtvarných vzorů, které jsou ke konečnému produktu připevněny nebo jsou jeho součástí,
- * schvalování balení a úpravy,
- * schvalování vzorků vyrobeného zboží,
- * schvalování všech změn konečného produktu.

Smlouva rovněž obsahuje ustanovení, že po ukončení smlouvy se podniku Y vrátí modely a ostatní materiál použité k výrobě konečných produktů, které jsou majetkem výrobce nebo nabyvatele licence (podniku Z).

Další informace:

- Nabídka zboží (psací pera, diáře, ...) není pro poskytovatele licence (podnik Y) specifická a určuje ji kupující usazený v ES (podnik Z);
- výrobce vybírá kupující (podnik Z);
- výrobce nepoužívá technologii, která je majetkem poskytovatele licence (podniku Y);

- poskytovatel licence (podnik Y) nezasahuje do výrobního procesu;
 - poskytovatel licence (podnik Y) kontroluje pouze konečné výrobky (množství, jakost);
- d) Dovoz: Výrobci v třetí zemi prodají zboží podniku Z, který ho doveze do ES.
- e) Průběh platby: Kromě toho, že podnik Z platí výrobcí za výrobu dovezeného zboží, platí ještě licenční poplatky podniku Y.

2.1. Stanovisko výboru

Týkají se platby hodnoceného zboží?

Licenční poplatky se zjevně týkají hodnoceného zboží, jsou-li jeho součástí obrázky nebo postavy, na něž se vztahuje licence, za kterou se poplatky platí.

Je platba podmínkou prodeje?

V případě popsaném v oddíle 2 se za činnosti, které je poskytovatel licence oprávněn vykonávat, považují pouze kontroly jakosti. Nepotvrzují, že poskytovatel licence kontroluje výrobce; proto tyto osoby nejsou ve spojení ve smyslu čl. 143 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení.

Závěr

Je proto třeba konstatovat, že licenční poplatky zaplacené podniku Y podnikem Z by neměly být zahrnuty do celní hodnoty, protože nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu a článků 157 a 160 prováděcího nařízení.

3. Okolnosti případu č. 2

1. Součástí dovezeného zboží je ochranná známka „XY“, za niž se platí licenční poplatky. Výroba dovezeného zboží vyžaduje použití zvláštní technologie.

Zúčastněnými osobami jsou:

- A. Podnik A, usazený ve Spojených státech, který vlastní ochrannou známku a technologii používanou k výrobě dovezeného zboží.
 - B. Podnik B, dceřiná společnost podniku A v ES, který má licenci na používání ochranné známky XY v jedné zemi ES. Podnik B je kupujícím dovezeného zboží.
 - C. Podnik C, usazený na Tchaj-wanu, který je výrobcem (a prodávajícím) dovezeného zboží. Podnik C není ve spojení s podniky A ani B ve smyslu čl. 143 odst. 1 písm. a) až d) a f) až h) nařízení (EHS) č. 2454/93.
2. Podnik C prodává zboží podniku B, který ho doveze do ES.
 3. Kromě toho, že podnik B zaplatí za dovezené zboží podniku C, zaplatí ještě licenční poplatky podniku A.
 4. Podle licenční smlouvy a dalších smluv mezi osobami:
 - a) Podnik A určuje dodavatele surovin používaných k výrobě dovezeného zboží.
 - b) Výrobek by se měl vyrábět pouze pro podnik B nebo jiné podniky určené podnikem A.
 - c) Bez výslovného předchozího písemného souhlasu podniku A nesmí výrobce (ani žádná pobočka či dceřiná společnost) vyrábět konkurenční produkty v žádném obchodním vztahu s žádným konkurentem podniku A.
 - d) Ceny účtované výrobcem nesmějí být méně příznivé než ceny účtované za rovnocenné výrobky kterékoli jiné osobě, pro niž výrobce vyrábí srovnatelné výrobky.
 - e) Výrobce smí vyrábět pouze určité množství stanovené v konkrétní objednávce vystavené podnikem B nebo podniky učenými podnikem A. Výroba přesahující objednané množství je výslovně zakázána a považuje se za padělky.
 - f) Výrobce nesmí pro žádnou jinou osobu než podnik B nebo jiné podniky určené podnikem A vyrábět nebo jí dodávat produkty nebo zboží na základě důvěrných informací nebo opatřené kteroukoliv z ochranných známek.
 - g) Podnik A má právo kontrolovat účetní záznamy výrobce.

3.1. Stanovisko výboru

Týkají se platby hodnoceného zboží?

Licenční platby se týkají hodnoceného zboží, protože se používá zvláštní technologie a součástí zboží je ochranná známka „XY“, za niž se platí licenční poplatky.

Je platba podmínkou prodeje?:

Kombinace ukazatelů (a–g) popsaných v oddíle 3 bodu 4 ukazuje, že poskytovatel licence vykonává nad výrobcem přinejmenším nepřímou kontrolu.

Tyto ukazatele přesahují kontroly jakosti. Je třeba uvést, že některé ukazatele mají větší závažnost a zřetelněji než jiné ukazují, že poskytovatel omezuje nebo usměrňuje výrobce/prodávajícího.

Závěr

Je proto třeba konstatovat, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 písm. c) celního kodexu a článků 157 a 160 prováděcího nařízení.

Protože se však jedná o ochranné známky, je potřeba rovněž ověřit, zda jsou splněny podmínky článku 159 prováděcího nařízení, aby bylo možno konstatovat, že licenční poplatky mají být zahrnuty do celní hodnoty.

ODDÍL C: ZÁVĚRY

Závěr č. 1 (revidovaný): Předem stanovené směnné kurzy¹³

Okolnosti

Při propouštění zásilek zboží do volného oběhu ve Společenství deklarant předkládá fakturu za zboží, v níž je cena uvedena v cizí měně. Cena byla zaplacená před podáním celního prohlášení a nezahrnuje náklady na dopravu.

Deklarant předkládá rovněž fakturu za přepravu zboží na místo vstupu na celní území Společenství. Cena je rovněž uvedena v cizí měně. Dopravní společnost a kupující se smluvně předem dohodli na pevném směnném kurzu pro uhrazení fakturované ceny v měně členského státu, v němž je celní hodnota určována.

Otázky

Co se týká ceny za zboží, lze k určení celní hodnoty použít směnný kurz stanovený podle článku 35 kodexu a článků 168–172 prováděcího nařízení, který byl použit při platbě předem?

Lze v souvislosti s náklady na dopravu použít k určení celní hodnoty pevný směnný kurz?

Stanovisko výboru

Je-li cena vyjádřena v cizí měně, je směnným kurzem, který se použije k určení celní hodnoty v měně daného členského státu, kurz stanovený podle platných ustanovení používaný v tomto členském státě v okamžiku rozhodném pro určení celní hodnoty zboží (článek 67 celního kodexu). Okamžik platby není v této souvislosti důležitý.

Pokud byl mezi dotčenými stranami k uhrazení ceny uvedené v cizí měně předem smluvně dohodnut pevný směnný kurz pro měnu členského státu, v němž se celní hodnota určuje, považuje se tato cena za cenu fakturovanou v měně členského státu. K částce, jež má být k určení celní hodnoty vzata v úvahu, se dopěje přepočtem cizí měny dohodnutým pevným kurzem za předpokladu, že úhrada ceny je na tomto kurzu skutečně založena.

¹³ Viz rovněž komentář č. 4 k směnným kurzům.

Závěr č. 2: Kupující, jehož je nutno vzít v úvahu

Okolnosti

Podnik X ve třetí zemi, který se specializuje na uvádění chemických hnojiv na trh, prodává své výrobky na vývoz na celní území Společenství prostřednictvím zástupců, kteří patří do stejné skupiny jako podnik X. Tito zástupci pracují za provizi, kterou hradí podnik X.

Podle objednávek obdržných prostřednictvím zástupců podnik X nakupuje celé náklady od nezávislých výrobců, kteří je zasílají přímo do Společenství.

Prohlášení o celní hodnotě je založeno na cenách, které podniku X fakturují výrobci.

Stanovisko výboru

Zdá se, že jsou splněny podmínky čl. 147 odst. 1 a 2. Jelikož podle čl. 147 odst. 3 prováděcího nařízení nemusí kupující splnit žádnou zvláštní podmínku kromě toho, že je stranou kupní smlouvy, lze k určení celní hodnoty vzít v úvahu ceny fakturované podniku X.

Případná kontrola, zda fakturovaná cena odpovídá ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, je věcí celních orgánů. V tomto ohledu musí deklarant v souladu s platnými předpisy celním orgánům poskytnout všechny potřebné informace a doklady.

Závěr č. 3: Techniky, vývoj, umělecká práce a design provedené ve Společenství

Okolnosti

Automobily vyráběné v třetí zemi podnikem X z nadnárodní skupiny se prodávají podniku Y ve Společenství, který náleží do stejné skupiny. Techniky, vývoj a design byly provedeny ve Společenství podnikem Y, který rovněž poskytl všechny plány potřebné pro výrobu automobilů. Náklady na tuto operaci byly účtovány podniku X, který je při prodeji zahrne do fakturované ceny vozidel. Tato cena není ovlivněna vztahem mezi oběma podniky.

Podnik Y má za to, že ceny fakturované podnikem X lze uznat za základ pro určení celní hodnoty, pokud jsou podle čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu iv) kodexu odečteny náklady na výzkumné a vývojové práce provedené ve Společenství, jestliže jsou tyto náklady zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, ale lze je vykázat odděleně.

Stanovisko výboru

Článek 32 kodexu pojednává pouze o položkách, jež mají být připočteny k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená. Položky, které by do celní hodnoty být zahrnuty neměly, jsou popsány v článku 33 kodexu. Ve výše podaném případě je nutno celní hodnotu určit na základě hodnoty transakce podle článku 29 kodexu. Podle stávajících mezinárodních předpisů a předpisů Společenství není stanoven žádný odpočet.

Závěr č. 4: Poplatky za práce provedené po dovozu

Okolnosti

Podnik X v třetí zemi prodává diapozitivové filmy podniku Y ve Společenství. Při propuštění zboží do volného oběhu podnik Y předkládá celním orgánům dvě faktury, z nichž jedna udává cenu filmů a druhá náklady na vyvolání a zarámování. Obě fakturované částky jsou hrazeny podnikem X, avšak práce související s vyvoláním a zarámováním se provádí teprve poté, co jsou filmy exponovány konečným odběratelem. Tuto práci provádí podnik Z na základě zvláštní smlouvy s podnikem X.

V době propuštění do volného oběhu není známo, v které zemi se uskuteční práce související s vyvoláním a zarámováním, jelikož to závisí na tom, kterému oddělení pro vyvolávání filmů podniku Z se konečný odběratel rozhodne film zaslat.

Stanovisko výboru

Podle čl. 33 odst. 1 písm. b) celního kodexu celní hodnota nezahrnuje náklady na stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu, pokud jsou tyto náklady odlišeny od ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená.

Výše popsané náklady na vyvolání a zarámování je nutno považovat za náklady, na něž se vztahuje výše uvedený článek. Celní hodnotu je proto nutno určit na základě ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za neexponované filmy, bez započtení nákladů na vyvolání a zarámování.

Závěr č. 5: Dovoz prostřednictvím poboček

Okolnosti

Zboží vyráběné podnikem X v třetí zemi se dováží do Společenství prostřednictvím jeho pobočky, X-Europe, jejíž právní subjektivita se neliší od právní subjektivity mateřské společnosti.

Činnosti pobočky X-Europe spočívají v získávání objednávek od kupujících, kteří nejsou ve spojení, proclívání dováženého zboží u celních orgánů, fakturování zboží zákazníkům a řízení skladu malých zásob z případných přebytků.

Pro účely účetnictví fakturuje podnik X zboží své pobočce na základě vnitropodnikové ceny, která představuje výrobní náklady. Zboží je prodáváno zákazníkům v Evropě buď před propuštěním do volného oběhu, nebo poté. Ceny, které fakturuje pobočka X-Europe svým odběratelům, se liší od cen, které jí fakturuje podnik X, jelikož tyto ceny zahrnují obchodní přírážku, cla a ostatní vzniklé náklady, např. náklady na dopravu a související náklady.

Stanovisko výboru

Jelikož prodej nutně znamená transakci mezi dvěma samostatnými osobami, představuje dodávka pobočky X-Europe pouze převod zboží mezi dvěma odděleními téhož právního subjektu.

Proto při prodeji zboží kupujícím, kteří nejsou ve spojení, před propuštěním do volného oběhu musí být celní hodnota založena na cenách, které byly nebo mají být těmito kupujícími skutečně zaplacený v souladu s článkem 29 kodexu, a to bez započtení cla, nákladů na dopravu uvnitř Společenství a souvisejících nákladů.

Jelikož však zboží, které doveze pobočka X-Europe na sklad, není předmětem prodeje, článek 29 se nepoužije a celní hodnotu je nutno určit pomocí jiných metod hodnocení v náležitém pořadí, uvedeném v článku 30 kodexu.

Závěr č. 6: Rozdělení nákladů na dopravu u zboží přepravovaného po železnici

Okolnosti

Dovozce nakupuje zboží ve třetí zemi a zasílá je po železnici na celní území Společenství. V době propuštění do volného oběhu dovozce předkládá spolu s fakturou za zboží nákladní list. Podle mezinárodních úmluv o železniční přepravě jsou náklady na dopravu v tomto nákladním listu rozděleny na dvě částky, z nichž první se vztahuje na dopravu z místa určení do „tarifního bodu“ a druhá zahrnuje přepravu z tarifního bodu na místo určení.

V tomto konkrétním případě odpovídá „tarifní bod“ místu, na němž byla překročena hranice celního území Společenství a které není místem, na němž se nachází první celní úřad. V prohlášení o údajích o celní hodnotě dovozce uvádí náklady na dopravu do „tarifního bodu“.

Stanovisko výboru

Se zřetelem ke zjednodušení a v souladu s obchodní praxí lze pro účely určení celní hodnoty uznat rozdělení nákladů na dopravu uvedené v nákladním listu. Je proto možné nebrat v potaz náklady na dopravu mezi „tarifním bodem“ a místem, na němž se nachází první celní úřad.

Závěr č. 7: Náklady na leteckou přepravu v souvislosti s neobchodním dovozem

Okolnosti

Soukromá osoba zakoupí v třetí zemi hudební nástroj a nechá si jej letecky zaslat do Společenství. Z důvodu, že se jedná o neobchodní dovoz, a analogicky podle čl. 165 odst. 2 prováděcího nařízení o poštovních poplatcích, jež mají být vzaty v úvahu při určování celní hodnoty, požaduje, aby náklady na dopravu nebyly připočteny k ceně, která byla za dovážené zboží skutečně zaplacená.

Stanovisko výboru

Pro účely určení celní hodnoty právní předpisy Společenství o nákladech na dopravu obecně nerozlišují mezi operacemi obchodní a neobchodní povahy.

Jelikož v daném případě není zásilka zaslána poštou, je nutno použít čl. 32 odst. 1 písm. e) kodexu a do celní hodnoty zahrnout náklady na leteckou přepravu stanovené v souladu s pravidly a procentními podíly uvedenými v příloze 25 prováděcího nařízení.

Závěr č. 8: Poplatky za inkaso nákladů na leteckou přepravu

Okolnosti

Podnik Y ve Společenství nakupuje zboží od podniku X, který je usazen ve třetí zemi. Zboží se prodává za cenu FOB a do Společenství přepravuje letecky jako zásilka, u níž přepravné hradí příjemce („*charges collect*“).

K doložení faktury za prodej podnik Y předloží celním orgánům letecký nákladní list, který udává náklady na leteckou přepravu vyjádřené v měně vyvážející země. Letecká společnost odpovědná za inkaso nákladů na dopravu tuto částku přepočítá na měnu dovážejícího členského státu a uloží poplatek ve výši 5 % nákladů na leteckou přepravu za inkaso těchto nákladů od příjemce.

Stanovisko výboru

Na 5% poplatek za služby poskytované leteckou společností se nevztahují položky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. e) kodexu. Proto se podle čl. 32 odst. 3 poplatek nepřipočítá k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená.

Závěr č. 9: Rozvržení nákladů na dopravu

Okolnosti

Zásilka zboží podléhajícího rychlé zkáze je dovážena na sklad podnikem X usazeným ve třetí zemi podniku Y ve Společenství. Zboží je prodáno v dražbě za 15 000 zúčtovacích jednotek kupujícímu, který není ve spojení. Celkové náklady na dopravu nákladním automobilem činí 11 000 zúčtovacích jednotek. Tyto náklady se pro účely čl. 152 odst. 1 písm. a) bodu ii) prováděcího nařízení považují za obvyklé.

Vzdálenost ujetá ve Společenství představuje pouze 5 % celkové vzdálenosti, avšak podle nákladního listu předloženého deklarantem připadá na tuto vzdálenost 80 % celkových nákladů na dopravu.

Celní hodnotu nelze v daném případě určit podle ustanovení článku 29, jelikož mezi podnikem X a Y nedošlo v okamžiku rozhodném pro určení celní hodnoty k příslušnému prodeji. Informace potřebné pro použití čl. 30 odst. 2 písm. a) nebo b) kodexu nejsou k dispozici.

Stanovisko výboru

K určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. c) kodexu je nutno cenu za zboží ve výši 15 000 zúčtovacích jednotek snížit mimo jiné o obvyklé náklady na dopravu a pojištění vzniklé ve Společenství, tj. v tomto konkrétním případě o 5 % z 11 000 zúčtovacích jednotek zaplacených za celou dopravu. Údaj v nákladním listu o fiktivním a nereálném rozvržení nákladů se nebere v úvahu.

Závěr č. 10: Maso s různými obchodními popisy

Okolnosti

Dovozce Y koupí ve třetí zemi zásilku zmrazeného masa s různými obchodními popisy s názvem „maso z kýty zmrazené“. Faktura udává, že toto zmrazené maso z kýty bylo prodáno v ceně 3 250 zúčtovacích jednotek za tunu a zahrnuje vrchní šál bez tuku, spodní šál, předkýtí a klišku v určitých poměrech.

Podnik Y propustí do volného oběhu pouze vrchní šál bez tuku. Maso s ostatními obchodními popisy je odesláno ze Společenství bez proclení. Deklarovaná hodnota vrchního šálu je založena na ceně ve faktuře, tj. 3 250 zúčtovacích jednotek za tunu.

Přesný základ, podle něhož byla vypočtena cena 3 250 zúčtovacích jednotek za tunu, nelze zjistit, nýbrž musí být odvozen z váženého průměru obchodních hodnot tří částí zmrazené kýty při samostatném prodeji, jelikož celní orgány zjistily, že když se tyto tři části prodávají na vývoz samostatně, existují v jejich cenách značné rozdíly.

Stanovisko výboru

Článek 145 prováděcího nařízení stanoví, že je-li zboží navržené v celním prohlášení na propuštění do volného oběhu součástí většího množství stejného zboží nabytého v rámci jedné obchodní operace, je nutno cenu, která byla nebo má být skutečně zaplacená, zjistit poměrným rozdělením celkové ceny, která byla nebo má být zaplacená. V tomto konkrétním případě však nejsou jednotlivé části zmrazené kýty totožné. Nelze je proto v případě, že jsou v celním prohlášení navrženy na propuštění do volného oběhu samostatně, považovat za stejné zboží, za něž byla fakturována cena 3 250 zúčtovacích jednotek za tunu. U hodnoceného zboží, tj. „vrchního šálu bez tuku“, neexistuje žádná prodejní cena a celní hodnota musí být určena podle jiných metod určování hodnoty v pořadí stanoveném v čl. 30 odst. 1 kodexu.

Závěr č. 11 (revidovaný): Nákup vývozních kvót – textilní výrobky

Okolnosti

Podnik X usazený ve třetí zemi prodává textilní výrobky podniku Y ve Společenství. Výrobky jsou vyráběny v této třetí zemi, která se Společenstvím podepsala dvoustrannou dohodu o textilu. Účelem dohody je uložit roční kvóty formou vývozních licencí na dodávku textilních výrobků pro kupující ve Společenství; držitelé kvót však mohou své nároky na kvótu převést zcela nebo částečně na jiné osoby a za převedené právo obdržet platbu.

Podnik X vyčerpal svou kvótu, a aby mohl výrobky vyvážet, podnik X, nebo podnik Y zakoupí potřebný nárok na kvótu od třetí strany, která není s podnikem X ve spojení. Pokud nárok získá podnik X, vyfakturuje jej podniku Y v zaplacené výši a vykáže jej odděleně; pokud jej získá podnik Y, poskytne jej podniku X zdarma.

Otázka

Tvoří platba za kvótu součást ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená, jak je uvedeno v článku 29 kodexu?

Stanovisko výboru

Protože jsou kvóty převoditelné, mají samy o sobě hodnotu nezávislou na hodnotě textilních výrobků, na něž se vztahují; v daném případě hradí podnik Y dodatečné náklady vzniklé v souvislosti se získáním nároku na kvótu, a to tím, že jej zakoupí sám, nebo že podniku X uhradí náklady na zakoupení. Za těchto okolností nelze tyto dodatečné řádně prokázané náklady považovat za součást ceny, která byla nebo má být za dotyčné zboží skutečně zaplacená. Na žádost je nutno prokázat druh (vlastní kvóta nebo kvóta třetí strany) a výši souvisejících plateb.

Závěr č. 12: Celní hodnota vzorků přepravovaných letecky

Okolnosti

Podnik Y dováží do Společenství obchodní vzorky přepravované letecky. Podnik Y hradí za výrobky jednotkovou cenu ve výši 5 zúčtovacích jednotek FOB. Náklady na dopravu do místa vstupu na celní území Společenství činí 50 zúčtovacích jednotek za vzorek. V době dovozu podnik Y celní orgány požádá, aby místo skutečně vzniklých nákladů na dopravu vzaly v úvahu teoretické náklady na námořní dopravu.

Stanovisko výboru

Jelikož čl. 32 odst. 1 písm. e) kodexu nestanoví, že by měly být vzaty v úvahu teoretické náklady na dopravu, celní hodnotu je nutno určit připočtením skutečně vzniklých nákladů na dopravu ve výši 50 zúčtovacích jednotek za kus k ceně ve výši 5 zúčtovacích jednotek.

Závěr č. 13: Náklady na nástroje

Okolnosti

Společnost X, usazená ve třetí zemi, vyrábí a prodává rádia s kazetovým přehrávačem společnosti Y, usazené na území Společenství. Společnost Y, která není s prodejcem ve spojení, propouští rádia do volného oběhu.

Ke zlepšení vzhledu těchto přístrojů, které jsou běžnými výrobními položkami, výrobce používá zvláštní nástroje navržené kupujícím, avšak vyráběné ve třetí zemi společností X. Tyto nástroje nejsou určeny k dovozu na území Společenství.

Při dovozu jedné zásilky přístrojů dovozce připojí k celnímu prohlášení dvě faktury:

- nákupní fakturu za zásilku;
- fakturu za celé výrobní náklady nástroje.

Deklarovanou celní hodnotou je celková částka těchto dvou faktur, neboť dovozce se rozhodl připočítat náklady na nástroj k jediné zásilce v souladu s vysvětlivkami k čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu ii) kodexu.

Stanovisko výboru

Jelikož v nastíněném případě nebyla hodnota nástroje zahrnuta v ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží zaplacená, je ji podle čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu ii) celního kodexu nutno k této ceně připočítat jako hodnotu nástroje dodaného přímo nebo nepřímo kupujícím zdarma pro použití v souvislosti s výrobou a prodejem dováženého zboží na vývoz (tj. stejná situace jako v případě pořízení nástroje od jiného prodejce). Připočtení celkových nákladů na nástroj k první zásilce zboží je jednou z možností uvedených ve vysvětlivkách k čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu ii) obsažených v prováděcím nařízení.

Závěr č. 14: Dovoz prostřednictvím smluvních zástupců

Okolnosti

Kupující Y, usazený na celním území Společenství, dováží velká množství různého zboží od různých výrobců/dodavatelů na Dálném východě. Pro účely průzkumu trhu, šetření na trhu a reprezentace na Dálném východě využívá kupující Y služeb zástupce X, který mimo jiné při koupi a dodávce hodnoceného zboží jedná jménem kupujícího Y. Za tyto služby dostává zástupce X od kupujícího nákupní provizi. Výše a způsob platby nákupní provize a povinnosti zástupce jsou stanoveny ve „smlouvě o zastoupení“ uzavřené mezi X a Y. Podle této smlouvy:

- a) zástupce X dostává od kupujícího Y objednávky upřesňující popis zboží, jeho cenu, dodací lhůtu a dodací podmínky spolu s jinými doklady; kupující mimoto často stanoví konkrétního výrobce/dodavatele;
- b) zástupce postupuje tyto objednávky, někdy vlastním jménem, výrobcí/dodavatelí a zasílá kupujícímu Y potvrzení o přijetí objednávky, v některých případech zasláním potvrzení orazítkovaného výrobcem/dodavatelem;
- c) zboží je zpravidla odesláno výrobcem/dodavatelem do přístavu ve vyvážející zemi, kde jsou doklady předány zástupci X;
- d) zástupce X vystavuje kupujícímu Y fakturu s uvedením ceny uhrazené výrobcí/dodavatelí za zboží s dohodnutou provizí, která je vykázána odděleně.

Když je v celním prohlášení navrženo propuštění zboží do volného oběhu, kupující Y udává tuto cenu za zboží k určení celní hodnoty a předkládá fakturu vystavenou zástupcem X. Odměna, kterou kupující Y hradí zástupci X jako nákupní provizi, není deklarována jako součást celní hodnoty.

Kupující Y je na žádost celních orgánů ochoten předložit důkazy ve formě smlouvy o zastoupení uzavřené se zástupcem, svých objednávek, potvrzení o přijetí objednávek, své korespondence se zástupcem X, svých platebních záznamů a jiných podpůrných dokladů, které potvrzují, že prohlášení o celní hodnotě bylo podáno řádně a správně. Kupující Y je na žádost celních orgánů v příslušných případech rovněž schopen předložit faktury výrobců/dodavatelů a korespondenci mezi nimi a zástupcem X.

Stanovisko výboru

Pokud je cena hrazená výrobcem/dodavatelem základem pro určení hodnoty transakce podle článku 29 kodexu, musí deklarant podle článku 181 prováděcího nařízení za obvykle předložit celním orgánům fakturu vystavenou výrobcem/dodavatelem. Na základě výše uvedených skutečností však celní orgány mohou uznat fakturu (bez nákupní provize) vystavenou zástupcem X s výhradou možné kontroly.

Závěr č. 15: Poplatky za kvóty požadované v souvislosti s osvědčením o pravosti

Okolnosti

Podnik X, jatky ve třetí zemi, prodává maso určité jakosti podniku Y ve Společenství. Maso je dováženo v rámci dvoustranné dohody mezi Společenstvím a třetí zemí, která umožňuje toto maso dovážet bez dovozního cla v rámci stanovené kvóty. Kvóta je spravována prostřednictvím osvědčení o pravosti vystavovaných vyvážející zemí (a dovozních licencí udělovaných Společenstvím). Osvědčení o pravosti se jatkám vystavují v poměru k množství masa prodaného v rámci režimu kvót v předchozím roce. Za získání těchto osvědčení podnik X nehradí žádný poplatek. Osvědčení nelze přenést zvlášť na jiné jatky. Lze je pouze přidělit k určitým zásilkám masa určeným na vývoz do Společenství. Podnik X účtuje za maso cenu. Za osvědčení je účtována zvláštní částka. Obě tyto částky připadají přímo nebo nepřímo podniku X.

Otázka

Zahrnuje hodnota transakce u masa poplatek stanovený za osvědčení o pravosti?

Stanovisko výboru

Protože osvědčení o pravosti není přenositelné, nelze je oddělit od masa, k němuž je přiloženo, a samo o sobě nemá žádnou vlastní hodnotu nezávislou na hodnotě masa; částka fakturovaná za osvědčení navíc připadá přímo nebo nepřímo podniku X. Na rozdíl od situace, jež nastala ve věci 7/83 projednávané Soudním dvorem Evropských společenství, nelze s osvědčením samostatně obchodovat a v daném případě kupující nehradí podniku X výdaje na jeho pořízení. Částka účtovaná za osvědčení je ve skutečnosti čistým ziskem pro podnik X.

Z těchto důvodů je nutno částku fakturovanou za osvědčení považovat za součást celkové ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží zaplácena, a podle čl. 29 odst. 1 a odst. 3 písm. a) kodexu musí být zahrnuta do celní hodnoty tohoto zboží.

Závěr č. 16: Určení celní hodnoty podle odvozující metody v případě zboží prodaného prostřednictvím pobočky

Okolnosti

Podnik X usazený ve třetí zemi má v jednom členském státě pobočku B, prostřednictvím níž prodává plastové kancelářské potřeby kupujícím ve Společenství, kteří nejsou ve spojení.

Pobočka B nemá vlastní právní subjektivitu, obchodně však jedná tak, jako by byla samostatnou společností. Má vlastní rozpočet, vede vlastní účetnictví a je odpovědná za rozvoj obchodu prostřednictvím vlastních zaměstnanců v oblasti marketingu a prodeje.

Pobočka B zboží nenakupuje, nýbrž po obdržení zboží od podniku X je propouští do volného oběhu a skladuje je ve svých obchodních prostorách.

Celní hodnotu stejného nebo podobného zboží prodaného na vývoz do Společenství nelze zjistit.

Pobočka B požaduje, aby byla celní hodnota určena podle čl. 30 odst. 2 písm. c) kodexu, a zejména aby bylo možno od řádně zjištěné prodejní ceny odečíst skutečný zisk a všeobecné náklady.

Stanovisko výboru

Nelze-li celní hodnotu určit podle článku 29 nebo podle čl. 30 odst. 2 písm. a) a b) kodexu, je vhodné zboží ohodnotit podle ustanovení čl. 30 odst. 2 písm. c). S ohledem na výše uvedené skutečnosti pobočka B prodává dovážené zboží pro podnik X v rámci Společenství. Podle ustanovení čl. 30 odst. 2 písm. c) lze proto povolit odečtení částky představující zisk a všeobecné náklady pobočky B s ohledem na prodej tohoto zboží, jsou-li tyto částky v souladu s hodnotami obvyklými při prodeji zboží téže povahy nebo téhož druhu ve Společenství.

Celní hodnota by proto měla být založena na jednotkové ceně určené podle ustanovení čl. 30 odst. 2 písm. c) s výhradou odpočtů stanovených v čl. 152 odst. 1 písm. a) bodu iii) prováděcího nařízení k celnímu kodexu.

Závěr č. 17: Pořadí v rámci odvozující metody

Okolnosti

Zboží vyrobené ve třetí zemi bylo podnikem X dovezeno do Společenství na sklad.

Jelikož zboží nebylo v době propuštění do volného oběhu předmětem prodeje, jeho celní hodnotu nebylo možno určit podle článku 29 kodexu. V této době nebyly k dispozici ani informace pro určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. a) až c) kodexu; podnik X však uvedl, že při určování celní hodnoty zboží chce v příslušné době použít čl. 30 odst. 2 písm. c). Za daných okolností bylo nutné konečné určení celní hodnoty odložit.

Zboží bylo prodáno týden po dovozu. Po prodeji a pro účely konečného určení celní hodnoty zboží podnik X deklaruje celní hodnotu na základě jednotkové ceny podobného dováženého zboží prodaného ve Společenství od doby dovozu jeho zboží.

Otázka

Má podnik X pro účely použití čl. 30 odst. 2 písm. c) na výběr mezi jednotkovou cenou, za kterou se prodává dovážené zboží, a jednotkovou cenou, za kterou se prodává podobné dovážené zboží?

Stanovisko výboru

V tomto případě je známa jednotková cena, za niž je hodnocené zboží prodáno ve Společenství v době jeho dovozu nebo přibližně ve stejnou dobu, stejně jako jednotková cena, za niž se prodává stejné nebo podobné zboží. Vzhledem k hierarchické povaze systému hodnocení má pro účely konečného určení celní hodnoty podle čl. 30 odst. 2 písm. c) přednost jednotková cena hodnoceného zboží před jednotkovou cenou stejného nebo podobného dováženého zboží.

Závěr č. 18: Zdržné

Okolnosti

Dovozci Y ve Společenství vzniklo zdržné s ohledem na zboží, které v celním prohlášení navrhuje propustit do volného oběhu. Zdržné vzniklo kvůli prodlevě při nakládce zboží v zemi vývozu a jeho vykládce na celním území Společenství.

Otázky

Měly by být takovéto poplatky zahrnuty do celní hodnoty zboží? Pokud ano, měly by být zahrnuty bez ohledu na to, kde vznikly?

Stanovisko výboru

Jelikož zdržné má být zapláceno dopravní společností za použití dopravního prostředku, je nutno je pro účely čl. 32 odst. 1 písm. e) kodexu považovat za součást nákladů na dopravu.

Použití tohoto ustanovení je omezeno na náklady, které vznikly před příchodem zboží na místo vstupu na celní území Společenství. Zdržné v souvislosti s prodlevami, k nimž došlo před zmíněným příchodem, je nutno zahrnout do celní hodnoty zboží. Na druhou stranu zdržné v souvislosti s prodlevami, k nimž došlo po příchodu zboží, do celní hodnoty zboží zahrnuto není, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 33 odst. 1.

Závěr č. 19: Zrušeno

Závěr č. 20: Náklady na kvóty (dovoz manioku z Thajska)

Okolnosti

Mezi EHS a thajskou vládou existuje dvoustranná dohoda o vývozu thajského manioku z Thajska a jeho dovozu do EHS.

Tato dohoda je založena na autolimitačním závazku Thajska, přičemž pro stanovené množství manioku vyvezeného do EHS existuje zvláštní nízká sazba cla.

Sledování je založeno na systému dvojí kontroly, včetně využívání vývozních a dovozních licencí.

Z obchodní praxe vyplývá, že v Thajsku se obchoduje s pořizováním vývozních kvót. Příslušné thajské předpisy v tomto ohledu stanoví, že vývozní kvóty jsou převoditelné a vývozní kvótu lze převést z jednoho vývozce na druhého pouze tehdy, je-li na nového vývozce převeden rovněž maniok, na nějž se vývozní kvóta vztahuje.

Přidělování vývozních kvót na maniok se uskutečňuje na základě žádosti vývozce. Před přidělením musí vývozce orgány informovat o stavu svých zásob. Kvóta, jež se mu přidělí, se zakládá na zásobách a je stavu těchto zásob úměrná. Přidělení této kvóty vývozce zavazuje k tomu, aby toto množství ve stanovené lhůtě vyvezl. Převedení vývozní kvóty je povoleno (a možné pouze v případě), jsou-li na nového vývozce, který za vývoz přiděleného množství odpovídá, převedeny rovněž zásoby.

Náklady na získání vývozní kvóty mohou být buď uvedeny na samostatné faktuře, nebo vykázány odděleně na faktuře za maniok.

Otázka

Je platba za kvótu součástí ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená, jak se uvádí v článku 29 kodexu?

Stanovisko výboru

Je zřejmé, že se neobchoduje pouze s vývozními kvótami. Transakce, k nimž dochází, zahrnují vývozní kvótu i maniok, na nějž byla kvóta přidělena. Platby uskutečněné v souvislosti s těmito transakcemi se týkají vývozních kvót i odpovídajícího množství manioku. K zjištění celní hodnoty podle článku 29 celního kodexu by proto tyto platby měly tvořit součást ceny, která byla nebo má být zaplacená.

Závěr č. 21: Poplatky za zkoušky

Okolnosti

Dovozce X vyváží křemíkové čipy do země A společností Y, s níž je ve spojení a která je montuje do polovodičových zařízení v rámci režimu pasivního zušlechťovacího styku. Křemíkové čipy prodává společnost X společnosti Y na základě dohody o prodeji a zpětném odkoupení. Po zpracování společnost Y vystavuje podniku X fakturu, v níž mu účtuje náklady vzniklé při zpracování a náklady na zpracované křemíkové čipy. Společnost X poté zařídí zkoušky zpracovaných výrobků v zemi B společností Z, s níž je ve spojení. Po dokončení zkoušek společnost Z účtuje společnosti X vzniklé náklady. Přezkoušené zboží, které splňuje požadovanou normu, je poté dovezeno společností X do Evropského společenství. Nevyhovující zboží je sešrotováno v zemi B.

Dovozce uvedl, že výroba polovodičových zařízení je záležitostí mnoha procesů a že v daném odvětví se tyto procesy běžně provádějí odděleně na různých místech, někdy společnostmi, které jsou ve spojení, a někdy společnostmi, které ve spojení nejsou. V každé fázi výrobního procesu se dále zkoušky běžně provádějí opakovaně. V tomto případě jsou křemíkové čipy elektronicky přezkoušeny výrobcem čipů před odesláním do země A a zpracované výrobky jsou vizuálně zkontrolovány montážním závodem v zemi A. V zemi B jsou zpracované výrobky znovu vizuálně zkontrolovány a elektronicky přezkoušeny vysoce kvalitními přístroji.

Otázky

Lze poplatek za provedení zkoušek v zemi B zahrnout do celní hodnoty, protože provádění zkoušek je nedílnou součástí zpracování?

Jinými slovy, lze poplatek za provedení zkoušek v zemi B z celní hodnoty vyloučit, protože provádění zkoušek je činností, kterou provádí kupující na vlastní účet po zakoupení zboží, avšak před jeho dovozem?

Stanovisko výboru

Provádění zkoušek je součástí procesu nezbytného k výrobě zboží dotyčného druhu. Provedení těchto zkoušek je nutné pro zajištění toho, aby zboží bylo funkční a splňovalo platné specifikace. Hodnoceným zbožím je proto přezkoušené zboží a celní hodnotu je nutno určit podle čl. 29 odst. 1 celního kodexu na základě poplatku účtovaného za provedení zkoušek s připočtením nákladů na dodaný materiál a nákladů na zpracování podle čl. 32 odst. 1 písm. b) bodu i) a nákladů na dodání na celní území Evropského společenství podle čl. 32 odst. 1 písm. e).

Závěr č. 22 (revidovaný): Určení celní hodnoty počítačů s nastavitelnou kapacitou paměti

Okolnosti

Podnik X usazený ve třetí zemi dodává podniku Y ve Společenství prostřednictvím své dceřiné společnosti X1 (daňový zástupce X v členském státě a dovozce) vysoce výkonný počítač, který má být pronajat podniku Y.

Počítačů tohoto typu se vyrábí pouze velmi malý počet a každý z nich je přizpůsoben konkrétním potřebám uživatele. Z vnitřně strategických důvodů (technických i obchodních) však podnik X konstruuje standardní centrální řídicí jednotky s kapacitou hlavní paměti 64 megabytů (64 MB). V závislosti na požadavcích uživatelů je však možno před dovozem do Společenství hlavní paměť zablokovat nebo zneprístupnit. Podnik X1 dováží počítače s kapacitou 64 MB, z nichž je 32 MB zablokováno.

Obchodní smlouva podepsaná podniky X a Y se týká jednotky s kapacitou 32 MB. Tato smlouva nezmiňuje existenci doplňkové kapacity paměti, kterou lze kdykoli aktivovat.

Původně zablokovaná kapacita paměti je tudíž odblokována pouze v případě, že si to uživatel Y (nebo jiný uživatel, je-li systém po dovozu přemístěn na jiné místo) dodatečně vyžádá. To lze provést jednoduchou technickou operací na přístroji, bez použití jiného zařízení dovezeného či získaného v místě.

Technologii potřebnou k zprovoznění zablokované paměti má k dispozici pouze dodavatel. Když je paměť aktivována, dodavatel a jeho klient podepíší buď dodatek ke stávající smlouvě, nebo novou smlouvu o pronájmu, v níž jsou zejména uvedeny dodatečné licenční poplatky za zvětšenou kapacitu paměti.

Otázka

Měla by být v okamžiku celního odbavení celní hodnota systému určena na základě celé kapacity paměti (64 MB), ačkoliv je z ní ve skutečnosti 32 MB zablokováno, nebo na základě skutečné, „aktivní“ kapacity 32 MB?

Stanovisko výboru

1. Hodnocení se musí zakládat na zboží předloženém celním orgánům v okamžiku rozhodném pro určení celní hodnoty. V tomto případě zboží sestává z počítače s kapacitou paměti 64 MB, jejíž plné zpřístupnění podléhá technickým omezením.
2. Pro účely určení celní hodnoty se berou v úvahu skutečné platby, které byly nebo mají být za dovážené zboží uhrazeny. V této souvislosti je vhodné, aby byla celní hodnota v době propuštění zboží do volného oběhu určena na základě patřičně doložených smluvních plateb za zboží, které se v sdaném okamžiku poskytuje.
3. Pokud se uskuteční dodatečné platby, např. za aktivaci celé kapacity paměti, jsou tyto platby součástí celní hodnoty.

Závěr č. 23: Náklady na dopravu v případě zboží prodaného ze skladu

Okolnosti

Dovozce X se sídlem ve Společenství kupuje zboží od prodejce Y se sídlem mimo Společenství za cenu FOB. Toto zboží je dopraveno po železnici a uloženo v celním skladu.

Podnik X zboží dále prodá podniku Z, s nímž je ve spojení a který je usazen v jiném členském státě Společenství.

Podnik Z propustí zboží do volného oběhu na základě fakturované ceny mezi podnikem X a Z. Podnik Z rovněž předá mezinárodní nákladní list (CIM), v němž jsou uvedeny náklady na dopravu. Nákladní list je vystaven pro přepravu zboží ze země mimo Společenství do železniční stanice v blízkosti celního skladu.

Otázka

Lze na základě článku 164 prováděcího nařízení odečíst náklady na dopravu uvnitř Společenství vzniklé v době první transakce?

Stanovisko výboru

Odečtení nákladů na dopravu uvnitř Společenství je opodstatněné, jsou-li splněny všechny podmínky článku 164 prováděcího nařízení. Cena, kterou podnik Z zaplatil nebo má zaplatit podniku X, zahrnuje veškeré náklady na dopravu. Mezinárodní nákladní list (CIM) obsahuje všechny potřebné informace týkající se nákladů na dopravu v ES a mimo něj.

Neexistují žádná zvláštní ustanovení ohledně osoby, která odpovídá za uhrazení nákladů na dopravu, ani ohledně požadavku, že by tyto náklady na dopravu měly být součástí prodejní transakce, na jejímž základě je celní hodnota určena.

Náklady na dopravu uvnitř Společenství vzniklé za výše uvedených okolností proto podle článku 164 prováděcího nařízení odpočítat lze.

Závěr č. 24: Licenční poplatky (nahrazeno komentářem č. 11)

Závěr č. 25: Zboží prodané na vývoz do Společenství

Výklad článku 147 nařízení č. 2454/93

Okolnosti:

Případ č. 1: Společnost A kupuje zboží od výrobce H (obě smluvní strany jsou usazeny mimo Společenství) za sazby běžné na Dálném východě, zboží je však dodáno závislé pobočce A1 podniku A v EU.

Případ č. 2: Stejně jako v případě č. 1, A1 je však dceřinou společností podniku A (čl. 143 odst. 1 písm. e) prováděcího nařízení).

Další podrobnosti

Pro účely účetnictví v obou případech podnik A fakturuje podniku A1 zboží za vnitropodnikovou cenu. Tato vnitropodniková cena odpovídá kritériím pro ověření jejich spojení, což je důležité v případě č. 2 vzhledem ke skutečnosti, že při dovozu do Společenství dochází mezi A a A1 ke druhému prodeji.

V obou případech se celní odbavení uskutečňuje na základě prodeje mezi podnikem H a A.

Po celním odbavení podnikem A1 je zboží dodáno podniku A, kde prochází potřebnými kontrolami. Poté je prodáno zákazníkům na celém světě. Přibližně 50 % zboží se dostává zpět k zákazníkům v EU.

Zjištění a otázky:

Případ č. 1

1. Podle čl. 147 odst. 1 prováděcího nařízení a pro účely článku 29 kodexu se skutečnost, že prodávané zboží je v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, považuje za dostatečný důkaz, že bylo prodáno na vývoz na celní území Společenství. Podle čl. 147 odst. 3 prováděcího nařízení nemusí kupující splnit žádné podmínky kromě toho, že je smluvní stranou kupní smlouvy. Nemusí být proto usazen na celním území Společenství.

Otázka k případu č. 1 (ve Společenství není usazena žádná smluvní strana): Má skutečnost, že 50 % zboží není ve skutečnosti určeno k prodeji na celním území Společenství, přednost před výše uvedeným údajem?

Odpověď: Důležitá je pouze skutečná transakce vedoucí k dovozu zboží z třetí země na území Společenství (čl. 147 odst. 1 prováděcího nařízení). Co se se zbožím děje posléze (tj. zda je dále přepravováno nebo prodáno), není rozhodující.

2. Podle závěru č. 5 Kompendia textů o celní hodnotě platí, že je-li zboží dováženo pobočkou podniku (zasláno z jednoho oddělení podniku jinému oddělení téhož podniku), nejedná se o transakci ve smyslu článku 29 celního kodexu a je nutno použít jinou vhodnou metodu hodnocení v pořadí uvedeném v článku 30 celního kodexu.

Otázka k případu č. 1: V daném případě (na rozdíl od závěru č. 5) není zboží vyrobeno podnikem A, nýbrž třetí stranou (H) a existuje kupní smlouva mezi podniky A a H. Platí závěr č. 5?

Odpověď: Závěr č. 5 se nepoužije, jelikož se ve skutečnosti jedná o případ zboží, které lze považovat za zboží prodané na vývoz do Společenství. Mezi podniky H a A se uskutečňuje obchodní transakce; použije se proto článek 29 celního kodexu a čl. 147 odst. 1 první věta. Závěr č. 16 není s tímto výsledkem v rozporu.

Případ č. 2

1. V případě č. 2 došlo do doby určení celní hodnoty k druhé prodejní transakci, závěr č. 5 proto opět neplatí. Podle čl. 147 odst. 1 druhého pododstavce prováděcího nařízení může být deklarována cena prodeje předcházejícího poslednímu prodeji, na jehož základě zboží vstoupilo na celní území Společenství. Zde je však nutno celním orgánům náležitě prokázat, že se tento prodej zboží uskutečnil na vývoz na celní území Společenství. Další podmínky, které jsou zde použitelné, jsou uvedeny v komentáři č. 7 Kompendia textů o celní hodnotě.

Jediným rozdílem mezi případem č. 1 a 2 je to, že stranou, která zboží obdrží v případě č. 1, je závislá pobočka, zatímco v případě č. 2 je to dceřiná společnost ve spojení.

Otázka k případu č. 2: Lze uznat prodejní transakci mezi podniky H a A, splňuje-li kritéria uvedená v komentáři č. 7?

Odpověď: Příslušným právním pravidlem je článek 147 a v rámci uplatňování tohoto článku se na prodejní transakci mezi podniky H a A použijí kritéria uvedená v komentáři č. 7.

Obecné závěry

V případě č. 1 není „prodej“ (tj. převod) mezi podnikem A a pobočkou prodejem, to znamená, že jediným prodejem, který lze uznat, je prodej mezi A a H. Před dovozem zboží existuje pouze jedna rozhodná prodejní transakce, a proto se pravidla o dalším prodeji nepoužijí.

V případě č. 2 je prodej mezi podnikem A a dceřinou společností prodejem podle práva, a proto je podle čl. 147 odst. 1 druhého pododstavce nutno prokázat, že prodej mezi podniky A a H (je-li deklarován k určení celní hodnoty) je prodejem na vývoz do Společenství.

V obou případech není skutečnost, že po propuštění do volného oběhu je 50 % zboží prodáno dále zákazníkům mimo EU, sama o sobě důvodem pro zamítnutí toho, aby celní hodnota byla založena na dřívějším prodeji podle čl. 147 odst. 1. Za těchto okolností by však bylo vhodné tuto skutečnost zohlednit při posuzování důkazů předložených k doložení toho, že zboží bylo v době dotyčného prodeje prodáno na vývoz do ES.

Podle čl. 147 odst. 1 druhého pododstavce spočívá na deklarantovi v případě č. 2 (další prodeje) větší důkazní břemeno než na deklarantovi v případě č. 1 (pouze jeden prodej), jestliže deklaruje prodej mezi podniky A a H.

Cílem čl. 147 odst. 1 druhého pododstavce je poukázat na to, že na základě většího důkazního břemena lze celní hodnotu založit na prodeji před posledním prodejem (tj. před vstupem zboží na celní území Společenství). Jestliže existuje pouze jeden prodej, použije se čl. 147 odst. 1 první pododstavec.

ODDÍL D: OSTATNÍ OPATŘENÍ

Celní hodnota zvukových a kinematografických nahrávek na magnetické pásce (videonahrávek) a jiných nosičích

Případ č. 1 Nahrávky určené pro vysílání v televizní síti a síti kin

OKOLNOSTI

Dovážejí se zvukové a kinematografické nahrávky v podobě magnetických pásek (videonahrávky; položka celního sazebníku Společenství 8524) nebo v podobě jiných nosičů určené k distribuci a/nebo šíření prostřednictvím televizní sítě a sítě kin a reklamních agentur (srov. případ č. 2).

Je nutno uvážit, zda by celní hodnota měla být určena na základě proforma faktur, které udávají pouze hodnotu pomocného materiálu (nominální hodnota měnových jednotek), nebo na celkových uskutečněných platbách. Smlouvy ukazují, že platby k získání práv na vysílání filmu uzavřené mezi televizní sítí a sítí kin a zahraničním distributorem/producentem mohou dosahovat několika milionů měnových jednotek.

Závěr

Výbor vyvozuje závěr, že částky uhrazené kupujícími dotyčných audiovizuálních programů s ohledem na poplatek za vysílací/distribuční práva by měly být posouzeny na základě čl. 32 odst. 1 písm. c) kodexu. V této souvislosti by měly být považovány za rovnocenné poplatku za právo reprodukovat dovážené zboží ve smyslu čl. 32 odst. 5 písm. a) kodexu.

Tyto částky by proto při určování celní hodnoty neměly být brány v potaz, jestliže jsou odlišeny od ceny, která byla nebo má být za nosiče zaplacená.

Případ č. 2 Nahrávky určené pro reklamní agentury

Videonahrávky (nebo jiné nosiče), které se skládají z nahrávek pro reklamní průmysl určených rovněž pro vysílání v televizní síti, jsou dováženy stejným způsobem jako výše v případě č. 1.

Vyvstává otázka, zda by celní hodnota měla být určena na základě celkových plateb pro producenty. V tomto konkrétním případě to může zahrnovat hodnocení zboží s přihlédnutím k veškerým fakturám předloženým kupujícím (náklady na pronájem studia, honoráře muzikantů a modelek, náklady na výrobu pásky,...).

Nakládání s celní hodnotou

Výbor vyvozuje závěr, že částky uhrazené kupujícími dotyčných audiovizuálních programů s ohledem na poplatek za vysílací/distribuční práva by měly být posouzeny na základě čl. 32 odst. 1 písm. c) kodexu. V této souvislosti by měly být považovány za rovnocenné poplatku za právo reprodukovat dovážené zboží ve smyslu čl. 32 odst. 5 písm. a) kodexu.

Případ č. 3 Nahrávky určené k distribuci a prodeji

Dovážejí se videonahrávky (nebo jiné nosiče) s různým audiovizuálním materiálem (např. celovečerní filmy) pro distribuci a prodej zákazníkům. Platby za zboží jsou fakturovány v rámci běžného prodeje a neuskutečňují se žádné jiné platby.

Nakládání s celní hodnotou

Hodnota transakce musí být založena na celkové ceně, která byla nebo má být za zboží zaplácena.

Prohlášení k správní praxi s ohledem na článek 156a¹⁴

„Oblast působnosti

Článek 156a slouží k provádění článku 19 celního kodexu a umožňuje, aby se dovozní operace, které se provádějí opakovaně nebo průběžně, uskutečňovaly za okolností, které usnadňují uplatňování platných předpisů Společenství.

Doba platnosti povolení

V rámci udělování povolení uvedeného v článku 156a je nutno období podle odstavce 2 uvedeného článku určit způsobem, který je v souladu s cílem zajistit ochranu příslušných vlastních zdrojů.“

¹⁴ (Přijatý výborem na jeho zasedání dne 6. května 1996.)

Zacházení s náklady na dopravu za účelem určení celní hodnoty v případě leteckých expresních zásilek navržených v celním prohlášení na propuštění do volného oběhu na celním území Společenství

Správní ujednání

Zástupci celních správ členských států se dohodli, že:

- vzhledem k nutnosti zajistit účinné a jednotné uplatňování článků 32 a 33 celního kodexu (nařízení Rady (EHS) č. 2913/92) a
- vzhledem k rozsudku Soudního dvora týkajícího se odečtení nákladů na dopravu uvnitř Společenství (věc 290/84),
- po konzultacích se zástupci leteckých dopravců,
- po přezkoumání, jak lze splnit požadavky platných právních předpisů při nakládání s expresními leteckými zásilkami přepravovanými expresními dopravci,

musí být ustanovení uvedená v příloze uplatňována jednotně v celém Společenství.

Pravidla správy

Zacházení s náklady na dopravu za účelem určení celní hodnoty v případě leteckých expresních zásilek navržených v celním prohlášení na propuštění do volného oběhu na celním území Společenství.

Uplatňování platných právních předpisů

1. V souladu s pravidly celní hodnoty, zejména čl. 32 odst. 1 písm. e), čl. 32 odst. 2 a článkem 33 celního kodexu platí:
 - a) V případech, kdy je v době celního odbavení znám skutečný poplatek za leteckou expresní zásilku, se tento poplatek vezme v úvahu při určování celní hodnoty expresní zásilky. Náklady na dopravu, které vznikly po příchodu na celní území Společenství, se do celní hodnoty nezapočítají, jsou-li tyto náklady odlišeny od celkového poplatku.

V případech, kdy expresní dopravce nemůže prokázat, které náklady vznikly před odchodem ze třetí země a které náklady vznikly po příchodu zboží do Společenství, se za účelem odečtení nákladů na dopravu, které vznikly ve Společenství, použijí na celou částku poplatku za expresní zásilku procentní podíly stanovené v příloze 25 nařízení (EHS) č. 2454/93.

- b) V případech, kdy v době celního odbavení není znám skutečný poplatek za leteckou expresní zásilku, se použije ekvivalent tohoto poplatku zjištěný ze sazebníku dotyčného expresního dopravce pro trasu ve stejném nebo opačném směru a pro stejný druh zásilky.

Stejně jako výše v odst. 1 písm. a) se použijí procentní podíly stanovené v příloze 25 nařízení (EHS) č. 2454/93.

- 2. Při uplatňování výše uvedených pravidel by poskytovatelé poštovních služeb a expresní dopravci, jejich zástupci nebo osoby pověřené prováděním celního odbavení expresních zásilek měli:
 - a) předložit celním orgánům doklady potřebné k doložení skutečného poplatku za expresní zásilku, nebo pokud tyto nejsou k dispozici, sazebník dotyčného dopravce, a
 - b) provést potřebné výpočty k odečtení procentních podílů stanovených v příloze 25 prováděcího nařízení od deklarovaného poplatku za expresní zásilku.
- 3. Pokud se po přiměřené lhůtě k provedení má za to, že metody stanovené v odstavci 1 nepostačují k tomu, aby bylo zajištěno uplatňování příslušných předpisů o celní hodnotě, uváží se jako dodatečný prostředek k zjištění nákladů na dopravu za účelem určení celní hodnoty v případě leteckých expresních zásilek využití různých paušálních sazeb.
- 4. Tato metoda se použije ode dne 1. července 1990 a nahrazuje jiné prostředky používané k danému účelu.
- 5. Podmínky odstavce 1 mohou být později přezkoumány s cílem posoudit jejich účinnost na základě praktických zkušeností.

ODDÍL E: ROZSUDKY SOUDNÍHO DVORA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ¹⁵

Věc 7/83* – *Ospig Textilgesellschaft KG W. Ahlers proti Hauptzollamt Bremen-Ost*

Název: Určení celní hodnoty zboží – zahrnutí poplatků za kvóty

Jazyk: Němčina

Otázka : Mají být náklady, které vznikly v souvislosti s pořízením volných kvót (vývozních kvót) a které jsou vývozcem v Hongkongu účtovány německému zákazníkovi zvlášť (tzv. náklady na kvóty), zahrnuty do celní hodnoty zboží (transakce uvedená v článku 3 nařízení (EHS) č. 1224/80 o celní hodnotě zboží)?

Rozhodnutí: Poplatky za kvóty související s pořízením vývozních kvót nejsou pro účely ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3193/80 ze dne 8. prosince 1980 součástí celní hodnoty zboží dováženého do Společenství.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 35, 8.2.1983, s. 3

Úř. věst. C 79, 20.3.1984, s. 4

¹⁵ Celé znění je k dispozici na internetové adrese: <http://curia.eu.int> nebo <http://europa.eu.int/eur-lex>.

* Sbírnka rozhodnutí Soudního dvora č. 1984, s. 609–620.

Věc 290/84* – *Hauptzollamt Schweinfurt* proti *Mainfrucht Obstverwertung GmbH*

Název: Určení celní hodnoty – náklady na dopravu

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. a) Pokud kupující v jednom z členských států Evropského společenství zaplatí zahraničnímu dodavateli na základě faktury s jednotlivě uvedenými položkami spolu s cenou zboží částku za „přepravné ve Společenství“, zahrnuje hodnota transakce uvedená v čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 obě tyto částky?
 - b) Pokud ano, musí být tato částka upravena podle článku 15 nařízení (EHS) č. 1224/80, aby mohla být vzata v úvahu jako celní hodnota zboží?
2. Jsou-li tyto otázky zodpovězeny kladně:
- a) Lze použít čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení (EHS) č. 1224/80, jestliže dotčená osoba deklaruje náklady na dopravu, které se vztahují pouze na přepravu ve Společenství?
 - b) Je-li otázka a) zodpovězena kladně:

Je při určování celní hodnoty zboží v případě tranzitu uvedeného v čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení (EHS) č. 1224/80 odečet vypočtených nákladů na dopravu, které vznikly ve Společenství, podmíněn tím, že dotčená osoba poskytne zvláštní údaj o celých nákladech na tranzit v souladu s čl. 15 odst. 1 nařízení?

Pokud ano, je tato podmínka splněna, jestliže dotčená osoba uvede zvláštní údaje k těmto nákladům na dopravu, nebo musí předložit důkaz o skutečných nákladech na tranzit v podobě ověřitelných písemných dokladů?

Je-li nutný takovýto důkaz, jaké požadavky musí splňovat? Mohou celní orgány upustit od těchto důkazů, jestliže je dotčená osoba není schopna předložit kvůli chování dodavatele?

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1985, s. 3909–3932.

Rozhodnutí: Jestliže tuzemský kupující zaplatil na základě zvláštní faktury zahraničnímu prodejci kromě ceny zboží zvláštní částku za „náklady na dopravu uvnitř Společenství“, zahrnuje hodnota transakce ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1224/80 pouze první z těchto částek, příslušné celní orgány však mohou v případě, že to odůvodňují okolnosti, zkontrolovat fakturu týkající se dotyčných nákladů s cílem ověřit, zda se nejedná o náklady fiktivní.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 29, 31.1.1985, s. 3

Úř. věst. C 347, 31.12.1985, s. 22

**Věc 65/85* – Hauptzollamt Hamburg – Ericus proti Van Houten
International GmbH**

Název: Určení celní hodnoty zboží – náklady na vážení

Jazyk: Němčina

Otázka : Měl by se čl. 3 odst. 1 a 3 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ve znění platném před 1. lednem 1981 vykládat tak, že v případě tzv. *ANKUNFTSKONTRAKTEN* (smluv o příchodu zboží) tvoří součást hodnoty transakce rovněž náklady na zjištění hmotnosti při příchodu zboží, jestliže podle kupní smlouvy má tyto náklady hradit kupující?

Rozhodnutí: Ustanovení čl. 3 odst. 1 a 3 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 29. května 1980 je nutno vykládat tak, že v případě tzv. smluv o příchodu zboží jsou z hodnoty transakce vyloučeny náklady na vážení, které má zaplatit kupující v místě určení zboží.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 99, 19.4.1985, s. 7

Úř. věst. C 45, 27.2.1986, s. 4

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1986, s. 447–457.

Věc C-183/85* – *Hauptzollamt Itzehoe* proti *H. J. Repenning GmbH*

Název: Určení celní hodnoty zboží

Jazyk: Němčina

Otázka : Zahrnuje hodnota transakce podle čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1224/80 celou výši ceny, která byla skutečně zaplacená, i v případě, že se stav zboží zakoupeného bez vad zhoršil, a tudíž se do dne rozhodného pro určení celní hodnoty snížila jeho hodnota za okolností, které vedly k odškodnění kupujícího v rámci dopravního pojištění, nikoliv však k vrácení kupní ceny ze strany prodávajícího?

Rozhodnutí: Ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 je nutno vykládat v tom smyslu, že pokud je zboží zakoupené bez vad poškozeno před propuštěním do volného oběhu, je nutno cenu, která byla nebo má být skutečně zaplacená a na níž je založena hodnota transakce, snížit úměrně vzniklé škodě.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 166, 5.7.1985, s. 11

Úř. věst. C 196, 5.8.1986, s. 4

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1986, s. 1873–1884.

Věc 357/87* – *Firme Albert Schmid proti Hauptzollamt Stuttgart-West*

Název: Clo, jež má být uloženo na dovezené obaly

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Jak se má vykládat poslední věta části I oddílu I bodu C odst. 2 přílohy článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 950/68 ze dne 22. června 1968 o společném celním sazebníku (Úřední věstník, zvláštní anglické vydání 1968 (I), s. 275)? Zahrnuje výraz „obaly“ (vnější nebo vnitřní schránky, nádrže, obalové materiály nebo opory jiné než prostředky k přepravě (např. přepravní kontejnery), nepromokavé plachty, nakládací zařízení nebo pomocné přepravní zařízení) pивní sudy, pивní láhve a plastové bedny na pивní láhve, jestliže tyto schránky mají být vráceny prodejci piva v jiné zemi?
2. Je-li odpověď na první otázku kladná, jak je nutno vykládat část I oddíl II bod D odst. 1 písm. a) přílohy článku 1 výše uvedeného nařízení (které stanoví, že se na obaly vztahuje clo za zboží v nich obsažené)? Je clo z obalů, které samy podléhají clu, placeno s clem ze zboží tak, že se clem ze zboží hradí i clo z obalů, nebo podléhají obaly clu na základě vlastní celní hodnoty, avšak v sazbě uplatnitelné na zboží?

Rozhodnutí:

1. Poslední větu části I oddílu I bodu C odst. 2 přílohy článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 950/68 ze dne 22. června 1968 o společném celním sazebníku je nutno vykládat v tom smyslu, že výraz „obaly“ zahrnuje pивní sudy, pивní láhve a plastové bedny na pивní láhve i v případě, že tyto schránky mají být vráceny prodejci piva v jiné zemi.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1988, s. 6239.

2. Část I oddíl II bod D odst.1 písm. a) přílohy článku 1 výše uvedeného nařízení je nutno vykládat v tom smyslu, že obaly musí podléhat clu v sazbě uplatnitelné na zboží v něm obsažené. Pokud však obaly nejsou zahrnuty v ceně, která má být za zboží zaplácena, nýbrž mají být vráceny prodejci v jiné zemi, a po kupujícím se požaduje, aby zaplatil prodejci finanční náhradu za obaly, které vráceny nebyly, představuje tato náhrada náklady ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 349, 24.12.1987, s. 4

Úř. věst. C 284, 8.11.1988, s. 10

Věc C-219/88* – *Malt GmbH* proti *Hauptzollamt Düsseldorf*

Název: Osvědčení o pravosti

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Je nutno nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží (Úřední věstník Evropských společenství L 134, 31.5.1980, s. 1), a zejména čl. 3 odst. 1 a odst. 3 písm. a) uvedeného nařízení vykládat v tom smyslu, že při určování hodnoty argentinského hovězího masa, které bylo v roce 1981 propuštěno do volného oběhu bez zaplacení cla v rámci celních kvót Společenství, musí být částky zaplacené prodávajícímu navíc k ceně zboží za osvědčení o pravosti potřebná k využití pravidel přidělování kvót zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená (hodnota transakce)?

2. Je-li odpověď na otázku č. 1 kladná:

Je nutno výše uvedené nařízení, a zejména čl. 3 odst. 4 písm. b) uvedeného nařízení vykládat v tom smyslu, že částky zaplacené za osvědčení musí být pro účely určení celní hodnoty považovány za daně, které jsou ve Společenství splatné při dovozu?

3. Je-li odpověď na otázku č. 2 kladná:

Je nutno výše uvedené nařízení, a zejména čl. 3 odst. 4 uvedeného nařízení vykládat v tom smyslu, že požadavek, aby tyto poplatky byly odlišeny od ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, je splněn, i když je ve faktuře uvedena celková částka uhrazená za zboží a za osvědčení (otázka č. 1), ale částky zaplacené za osvědčení jsou vypsány?

Rozhodnutí:

1. Nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží, a zejména čl. 3 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení je nutno vykládat v tom smyslu, že při určování hodnoty dováženého argentinského hovězího masa pro účely nařízení Rady (EHS) č. 217/81 ze dne 20. ledna 1981 o otevření celní kvóty Společenství pro vysoce jakostní čerstvé, chlazené nebo zmrazené hovězí a telecí maso položky 02.01 A II a) a 02.01 A II b) společného celního sazebníku je nutno považovat částky uhrazené prodávajícímu navíc k ceně zboží za osvědčení o pravosti potřebná k využití pravidel přidělování kvót za nedílnou součást celní hodnoty.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1990, s. I-1481.

2. Ustanovení čl. 3 odst. 4 nařízení č. 1224/80 je nutno vykládat v tom smyslu, že částky zaplacené za osvědčení o pravosti nesmí být považovány za daně splatné ve Společenství při dovozu.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 223, 27.8.1988, s. 5

Věc C-11/89* – *Unifert Handels GmbH, Warendorf* proti *Hauptzollamt Münster*

Název: Celní hodnota zboží – hodnota transakce – zdržné

Jazyk: Němčina

Otázky:

- 1.a) Může být hodnotou transakce ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1224/80 rovněž cena stanovená v kupní smlouvě mezi osobami se sídlem ve Společenství?
- b) Je-li odpověď na otázku č. 1 a) kladná, může dotyčná osoba určit cenu, která má být vzata za základ pro určení celní hodnoty, jestliže ceny stanovené v jiných kupních smlouvách splňují požadavky čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1224/80? Je provedená volba pro dotyčnou osobu závazná?
- c) Je-li odpověď na otázku č. 1 a) kladná, zahrnuje tato cena rovněž tzv. nákupní provizi?
2. Představuje zdržné (náhrada škody za prodlevy při nakládce) náklady na dopravu ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. e) nařízení Rady č. 1224/80?
3. Je celá cena, která byla nebo má být zaplácena, hodnotou transakce ve smyslu článku 3 nařízení č. 1224/80, jestliže byly před rozhodným okamžikem zjištěny neúplné zásilky, které se pohybují v rámci dohodnuté přípustné hmotnostní odchylky a nevedou ke snížení kupní ceny?

Rozhodnutí:

1. Cena stanovená v kupní smlouvě mezi osobami usazenými ve Společenství může být považována za hodnotu transakce ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1990, s. I-2275.

2. Jestliže při dalších prodejkách zboží splňuje požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1224/80 více než jedna cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená, může dovozce pro účely určení hodnoty transakce zvolit kteroukoliv z těchto cen. Jestliže dovozce odkázal na jednu z těchto cen v prohlášení o celní hodnotě, nemůže prohlášení po propuštění zboží do volného oběhu opravit v souladu s čl. 8 odst. 1 směrnice Rady 79/695/EHS ze dne 24. července 1979 o harmonizaci postupů pro propuštění zboží do volného oběhu.
3. Platba, kterou kupující uhradil prodávajícímu a která byla fakturována odděleně a je označena jako „nákupní provize“, je součástí ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1224/80.
4. Zdržné (náhrada škody splatná za zdržení plavidel v přístavu) je součástí nákladů na dopravu ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. e) nařízení Rady č. 1224/80.
5. Ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1224/80 je nutno vykládat v tom smyslu, že pokud existuje rozdíl mezi vyloženým množstvím a zakoupeným množstvím zboží, jež nepřekračuje povolenou hmotnostní odchylku dohodnutou mezi stranami a nevede ke snížení kupní ceny, neměla by se cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená, úměrně snížit.

Odkazy pro další informace

Úř. věst. C 43, 22.2.1989

Úř. věst. L 134, 31.5.1980, s. 1

Věc C-17/89* – *Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost* proti *Deutsche Olivetti GmbH*

Název: Náklady na dopravu, kontejnerová doprava

Jazyk: Němčina

Otázky: Podle jakých kritérií mají být určeny náklady na dopravu, které mají být podle čl. 8 odst. 1 písm. e) bodu i) nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 připočteny k ceně, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená ve smyslu článku 3, jestliže podle dodacích podmínek FOB dovozce zaplatil jednu souhrnnou cenu za dopravu zboží za místem vstupu do Společenství do místa ve Společenství? Je-li zboží dováženo v kontejneru, je rozhodující, zda bylo během celé cesty přepravováno v témže kontejneru?

Rozhodnutí:

1. Kontejnerovou dopravu nelze považovat za „způsob dopravy“ ve smyslu čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží (Úřední věstník 1980, L 134, s. 1).
2. Pokud dovozce zaplatil souhrnnou cenu za přepravu zboží do místa za místem vstupu na celní území Společenství a zboží bylo přepravováno několika různými způsoby dopravy, náklady na dopravu uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. e) bodu i) výše uvedeného nařízení musí být vypočteny buď odečtením nákladů na dopravu na celním území Společenství, které se určí na základě běžně uplatňovaných sazeb, od ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená, nebo určením nákladů na dopravu do místa vstupu zboží na celní území Společenství přímo na základě běžně uplatňovaných sazeb. Je na vnitrostátních orgánech, aby zvolily to kritérium, které pravděpodobněji zabrání svévolným a fiktivním hodnotám.

Odkazy pro další informace

Úř. věst. C 45, 24.2.1989

Úř. věst. L 134, 31.5.1980, s. 1

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1990, s. I-2301.

Věc C-79/89* – *Brown Boveri & Cie AG proti Hauptzollamt Mannheim*

Název: Programové vybavení (odlišení nákladů na montáž) (před 1. květnem 1985)

Jazyk: Němčina

1. Měl se v roce 1982 článek 3 nařízení (EHS) č. 1224/80 vykládat v tom smyslu, že hodnotou transakce u dovážených nosičů s nahaným programovým vybavením, k nimž dodavatel poskytl deklarantovi fakturu obsahující pouze celkovou cenu, byla celá fakturovaná cena, nebo byla hodnotou transakce pouze ta část fakturované ceny, která odpovídala nosičům? Byl rozdíl v tom, když v rozhodné době nebo později deklarant odlišil cenu nosičů od ceny programového vybavení?
2. Je nutno náklady na montáž považovat za „odlišené“ ve smyslu čl. 3 odst. 4 nařízení (EHS) č. 1224/80 pouze tehdy, jestliže celní orgány byly na tento rozdíl upozorněny v rozhodném okamžiku?

Rozhodnutí:

1. V roce 1982 bylo nutno článek 3 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží vykládat v tom smyslu, že hodnotou transakce u nosičů obsahujících v době dovozu nahané programové vybavení, za něž dodavatel fakturoval deklarantovi souhrnnou cenu, musí být fakturovaná cena.
2. Aby mohly být náklady na montáž v souladu s čl. 3 odst. 4 písm. a) nařízení č. 1224/80 vyloučeny z celní hodnoty, musí být v prohlášení o celní hodnotě odlišeny od ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená. Podle článku 8 směrnice Rady 79/695/EHS ze dne 24. července 1979 o harmonizaci postupů pro propuštění zboží do volného oběhu toto prohlášení nemůže být opraveno po okamžiku rozhodném pro určení celní hodnoty, tj. po propuštění zboží do volného oběhu.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1991, s. I-1853.

Věc C-116/89* – *BayWa AG* proti *Hauptzollamt Weiden*

Název: Určení celní hodnoty zboží – sklizené osivo – licenční poplatek

Jazyk: Němčina

Otázky: Měly by být v případě prodeje sklizeného osiva, k jehož produkci bylo použito základní osivo dodané kupujícím, k ceně, která byla nebo má být zaplacená, připočteny za účelem určení celní hodnoty licenční poplatky, jež musí kupující za sklizené osivo zaplatit šlechtiteli základního osiva, i když byla služba šlechtitele poskytnuta ve Společenství?

Rozhodnutí: V případě prodeje sklizeného osiva vyprodukovaného ze základního osiva dodaného kupujícím by měly být k ceně, která byla nebo má být zaplacená, připočteny za účelem určení celní hodnoty ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží licenční poplatky, které musí kupující zaplatit šlechtiteli základního osiva za rozmnožení tohoto osiva, i když byla služba šlechtitele provedena na celním území Společenství.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 122, 17.5.1989

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1991, s. I-1095.

Věc C-299/90* – *Hauptzollamt Karlsruhe* proti *Gebr. Hepp. GmbH & Co KG*

Název: Celní hodnota – nákupní provize

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Kterou smlouvu je nutno považovat za „prodej“ ve smyslu článku 3 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží v případě zapojení nákupčího jednajícího vlastním jménem na cizí účet?
2. Jestliže odpověď na otázku č. 1 zní, že kritéria článku 3 nařízení č. 1224/80 splňuje jak smlouva mezi výrobcem a zástupcem, tak smlouva mezi zástupcem a dovozcem, a pokud dovozce uvedl cenu ve své smlouvě se zástupcem jako základ pro určení celní hodnoty zboží, musí být k zaplacené ceně připočtena nákupní provize?
3. Jestliže odpověď na otázku č. 1 zní, že došlo pouze k jednomu prodeji, a sice mezi výrobcem a dovozcem, musí být nákupní provize zahrnuta do celní hodnoty, jestliže dovozce uvedl v prohlášení o celní hodnotě v kolonce „*Verkäufer*“ („prodávající“) zástupce a jeho fakturovanou cenu (bez provize)?
4. Jestliže odpověď na otázku č. 1 zní, že smlouva mezi výrobcem a zástupcem je prodejem, avšak smlouva mezi zástupcem a dovozcem nikoliv, jak se určí celní hodnota podle právních předpisů Společenství, jestliže dovozce uvedl celní hodnotu způsobem popsáním v otázce č. 3?

Rozhodnutí:

1. Transakce mezi výrobcem nebo dodavatelem zboží na straně jedné a dovozcem na straně druhé je transakcí, kterou je nutno vzít při určování celní hodnoty v souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží v úvahu, pokud nákupčí jednal vlastním jménem a ve skutečnosti zastupoval dovozce tím, že jednal na jeho účet.
2. Celní hodnotu pro účely čl. 3 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1224/80 představuje cena při transakci mezi výrobcem nebo dodavatelem na straně jedné a dovozcem na straně druhé. Nákupní provize se do této hodnoty nezapočítá, i když dovozce označil nákupčího za prodávajícího a cenu fakturovanou tímto zástupcem deklaroval jako cenu zboží.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 274, 31.10.1990

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1991, s. I-4301.

**Věc C-16/91* – Wacker Werke GmbH & Co. KG proti Hauptzollamt
München-West**

Název: Pasivní zušlechťovací styk – úplné nebo částečně osvobození od dovozního cla – určení hodnoty zušlechtěných výrobků a dočasně vyvážení zboží

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Je nutno čl. 13 odst. 1 nařízení Rady č. 2473/86 ze dne 24. července 1986 o režimu pasivního zušlechťovacího styku a systému prosté výměny (Úř. věst. L 212, 1980, s. 1) vykládat v tom smyslu, že pro výpočet dovozního cla musí být celní hodnota zušlechtěných výrobků a dočasně vyvážení zboží v zásadě založena na hodnotě transakce u těchto výrobků a zboží podle čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze 28. května 1980 o celní hodnotě zboží (Úř. věst. L 134, 1980, s. 1), naposledy pozměněného nařízením Rady (EHS) č. 1055/85 ze dne 23. dubna 1985 (Úř. věst. L 112, 1985, s. 50)?
2. Je-li odpověď na první otázku záporná, je nutno první alternativu stanovenou v druhém pododstavci čl. 13 odst. 2 nařízení č. 2473/86 vykládat tak, že celní hodnota zušlechtěných výrobků musí být určena v souladu s tímto ustanovením, i když držitel povolení k pasivnímu zušlechťovacímu styku zboží dočasně nevyvezl ani zdarma ani za sníženou cenu ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) odst. i) nařízení č. 1224/80?
3. Je-li odpověď na druhou otázku kladná, je nutno čl. 8 odst. 1 písm. b) odst. i) nařízení č. 1224/80 vykládat v tom smyslu, že k určení hodnoty výrobků zmíněných v uvedeném ustanovení, které byly vyrobeny samotným držitelem povolení k pasivnímu zušlechťovacímu styku, je nutno vzít v úvahu pouze výrobní náklady a hodnotu transakce je nutno upravit s ohledem na všeobecné výdaje a ziskové rozpětí zahrnuté do prodejní ceny těchto výrobků?

Pokud ano, je nutno k určení hodnoty zušlechtěných výrobků upravit hodnotu transakce u těchto výrobků o nákladové složky tvořící součást hodnoty dočasně vyvážení zboží tak, aby do hodnoty transakce u zušlechtěných výrobků byly tyto složky zahrnuty?

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1992, s. I-6821.

Rozhodnutí:

Nařízení Rady (EHS) č. 2473/86 ze dne 24. července 1986 o režimu pasivního zušlechťovacího styku a systému prosté výměny je nutno vykládat tak, že při výpočtu úplného nebo částečného osvobození od dovozního cla, jež nařízení stanoví, se výpočet cla z dovozu zušlechtěných výrobků musí v zásadě zakládat na hodnotě transakce u těchto výrobků, zatímco hodnota dočasně vyváženého zboží se vypočítá jednou ze dvou metod stanovených v čl. 12 odst. 2 druhém pododstavci uvedeného nařízení. Je-li hodnota zušlechtěných výrobků určena bez úpravy pro účely čl. 8 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží, odpovídá hodnota dočasně vyváženého zboží rozdílu mezi celní hodnotou zušlechtěných výrobků a náklady na zpracování určenými vhodným způsobem, např. zohledněním hodnoty transakce u dotyčného zboží.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 43, 19.2.1991

Úř. věst. L 212, 2.8.1986, s. 1

Úř. věst. L 134, 31.5.1980, s. 1

Úř. věst. L 112, 25.4.1985, s. 50

Věc C-21/91* – *Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co.)* proti *Hauptzollamt Hamburg-Jonas*

Název: Finanční náklady

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Je nutno článek 3 nařízení (EHS) č. 1495/80 vykládat v tom smyslu, že jde o „finanční ujednání týkající se nákupu dováženého zboží“, jestliže prodávající poskytne kupujícímu lhůtu k platbě, u níž je sjednána kupní cena navýšená o úroky?
2. Je v tomto ohledu nutno čl. 3 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1495/80 ve znění nařízení (EHS) č. 220/85 vykládat stejně jako čl. 3 písm. c) nařízení (EHS) č. 1495/80 v původním znění?

Rozhodnutí:

1. Výraz „finanční ujednání“ použitý v čl. 3 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 1495/80 ze dne 11. června 1980, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením článků 1, 3 a 8 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 o celní hodnotě zboží, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 220/85 ze dne 29. ledna 1985 je nutno vykládat stejně jako výraz „finanční ujednání“ v původním znění čl. 3 písm. c) nařízení č. 1495/80.
2. Článek 3 nařízení Komise (EHS) č. 1495/80 ze dne 11. června 1980, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením článků 1, 3 a 8 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 o celní hodnotě zboží, je nutno vykládat v tom smyslu, že výraz „úrok splatný v rámci finančního ujednání“ označuje rovněž úrok splatný z důvodu lhůty, kterou prodávající poskytl a kupující přijal k platbě dováženého zboží.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1992, s. I-3647.

Věc C-59/92* – *Hauptzollamt Hamburg-St. Annen* proti *Ebbe Sönnichsen GmbH*

Název: Snížení jakosti – příslušná doba, která se má vzít v úvahu

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Použije se druhá věta článku 4 nařízení Komise č. 1495/80 (Úř. věst. L 154, 1980, s. 14) ve znění nařízení Komise č. 1580/81 (Úř. věst. L 154, 1981, s. 36) i v případě, že zakoupené zboží již obsahuje vady, které snižují jeho hodnotu (vnitřní vady), ještě než na kupujícího přejde riziko možného poškození (přechod rizika)?
2. Pokud ne, je nutno čl. 3 odst. 1 nařízení Rady č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 (Úř. věst. L 134, 1980, s. 1) vykládat v tom smyslu, že hodnotu transakce je nutno určit jednoduše na základě dohody o nové kupní ceně s přihlédnutím k zjištěným vnitřním vadám, nebo je rozhodující skutečnost, že dohoda měnící původní kupní cenu byla také skutečně provedena?

Rozhodnutí:

Druhou větu článku 4 nařízení Komise (EHS) č. 1495/80 ze dne 11. června 1980, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením článků 1, 3 a 8 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 o celní hodnotě zboží, ve znění nařízení Komise (EHS) č. 1580/81 ze dne 12. června 1981 je nutno vykládat tak, že se v případě zhoršení stavu zboží, které snižuje jeho celní hodnotu, nerozlišuje, zda ke zhoršení došlo před tím, než riziko přešlo na kupujícího, nebo až poté.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1993, s. I-2193.

**Věc C-29/93* – KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH
& Co proti Hauptzollamt Bremen-Freihafen**

Název: Náklady na kvóty

Jazyk: Němčina

Otázka :

Nepředstavují poplatky za kvóty vzniklé v souvislosti s pořízením vývozních kvót součást celní hodnoty zboží dováženého do Společenství ve smyslu ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 (Úř. věst. L 134, 1980, s. 1) i v případech, kdy vývozní licence nemohou být v příslušné zemi vývozu (v tomto případě na Tchaj-wanu) předmětem zákonného obchodování?

Rozhodnutí:

Poplatky za kvóty vzniklé v souvislosti s pořízením vývozních kvót nejsou podle nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží nedílnou součástí celní hodnoty zboží dováženého do Společenství, a z tohoto důvodu není nutné rozhodovat o tom, zda je možno s vývozními licencemi v dotyčné zemi vývozu zákonně obchodovat.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 75, 17.3.1993

Úř. věst. L 134, 31.5.1980, s. 1

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1994, s. I-1963.

Věc C-340/93* – Klaus Thierschmidt GmbH proti Hauptzollamt Essen

Název: Náklady na kvóty

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Jsou platby uhrazené kupujícím prodávajícím za vývozní licence přidělené prodávajícím (vývozní kvóty) součástí celní hodnoty?
2. Musí být poplatky za kvóty „odlišeny“?
3. Je s poplatky za kvóty, které vznikly na základě pravidel Společenství uvedených v nařízení (EHS) č. 4134/86, třeba nakládat stejně jako s poplatky za kvóty, které vznikly podle nařízení (EHS) č. 4136/86?

Rozhodnutí:

1. Poplatky za kvóty, které hradí kupující prodávajícím v souvislosti s kvótami, jež byly prodávajícím uděleny zdarma, jsou zahrnuty do celní hodnoty zboží.
2. Poplatky za kvóty, jež do celní hodnoty zboží zahrnuty nejsou, není nutno v prohlášení o celní hodnotě uvádět odděleně.
3. Co se týká celní hodnoty dovozů z Tchaj-wanu, na něž se vztahuje nařízení Rady (EHS) č. 4134/86 ze dne 22. prosince 1986 o dovozním režimu pro některé textilní výrobky pocházející z Tchaj-wanu, je nutno s poplatky za kvóty třetí strany nakládat stejně jako s poplatky za kvóty související s dovozem, na něž se vztahuje nařízení Rady (EHS) č. 4136/86 ze dne 22. prosince 1986 o společných pravidlech dovozu některých textilních výrobků pocházejících ze třetích zemí.

Odkazy pro další informace:

Úř. věst. C 215, 10.8.1993

Úř. věst. L 134, 31.5.1980, s. 1

Úř. věst. L 333, 11.12.1980, s. 1

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1994, s. I-3905.

Věc C-93/96* – *Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT) proti Fazenda Pública*

Název: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce: *Supremo Tribunal Administrativo* – Portugalsko. Antidumpingové clo – nařízení Rady (EHS) č. 738/92 – cena s dodáním na hranici – zvýšení ceny v případě odložené platby

Jazyk: Portugalština

Otázky:

1. Lze zvýšení ceny (o 1 % za každý uplynulý měsíc, kdy nebyla platba uhrazena, po třicátém dni od příchodu zboží na celní území Společenství) stanovené v čl. 1 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 738/92 ze dne 23. března 1992 uplatnit na cenu s dodáním na hranici Společenství, jestliže je dohodnuto, že cena je splatná k pozdějšímu datu, než je tento třicátý den?
2. Jestliže odpověď na předchozí otázku nemůže být bezpodmínečně kladná, jelikož je nutné rozlišení, lze uvedené zvýšení ceny uplatnit v situaci podobné tomuto případu (viz prokázaná skutková podstata), jestliže cena dováženého zboží s dohodnutou splatností 90 dnů činila přibližně o 2,3 % (v jednom případě) a 2,5 % (ve druhém případě) více než cena splatná formou *CAD* („*cash against documents*“, platba v hotovosti proti dokladům)?
3. Je-li výše uvedená otázka zodpovězena kladně, musí být toto zvýšení uplatněno na cenu odpovídající platbě formou *CAD*, nebo na cenu, u níž byla dohodnuta devadesátidenní splatnost?

Rozhodnutí:

Soudní dvůr v odpovědi na otázky, které mu postoupil *Supremo Tribunal Administrativo*, rozhodl rozsudkem ze dne 14. února 1996 takto: Zvýšení ceny stanovené v čl. 1 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 738/92 ze dne 23. března 1992 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu bavlněné příze pocházející z Brazílie a Turecka je nutno použít vždy, je-li sjednáno, že dovážené zboží má být zapláceno za více než 30 dnů od příchodu na celní území Společenství, a to i tehdy, je-li rozdíl mezi cenou při odložené platbě a cenou při platbě formou *CAD* v procentuálním vyjádření vyšší než zvýšení, jež se má použít. Toto zvýšení se musí zakládat na ceně, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplácena při jeho prodeji na vývoz na celní území Společenství, bez poplatků za úroky jako protiplnění za poskytnuté odložení platby, pokud toto odložení podléhá „finančnímu ujednání“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 1495/80 ze dne 11. června 1980, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením článků 1, 3 a 8 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 o celní hodnotě zboží ve znění nařízení Komise (EHS) č. 220/85 ze dne 29. ledna 1985 a výše těchto poplatků odráží běžné sazby.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1997, s. I-02881.

Věc C-142/96* – *Hauptzollamt München* proti *Wacker Werke GmbH & Co. KG*.

Název: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce: *Bundesfinanzhof* – Německo. Pasivní zušlechťovací styk – úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla – určení hodnoty zušlechtěných výrobků a dočasně vyváženého zboží – přiměřené způsoby určení hodnoty

Jazyk: Němčina

Otázky:

1. Je nutno druhou možnost stanovenou v čl. 13 odst. 2 druhém pododstavci nařízení Rady (EHS) č. 2473/86 ze dne 24. července 1986 o režimu pasivního zušlechťovacího styku ... (Úř. věst. L 212, 1986, s. 1) vykládat v tom smyslu, že metoda určení nákladů na zpracování je přiměřená pouze tehdy, pokud výsledná hodnota dočasně vyváženého zboží odpovídá přibližně kupní ceně hrazené držitelem povolení k pasivnímu zušlechťovacímu styku nebo výrobním nákladům?
2. Je-li odpověď na první otázku záporná, lze při určování nákladů na zpracování použít kupní cenu vstupů, včetně přírážek, kterou zpracovatel hraďí držiteli povolení k pasivnímu zušlechťovacímu styku, a platí to stejně tak v případech, jestliže existuje odchylka v sazbách vedoucí k vyšší sazbě cla za nezpracované zboží než za zušlechtěné výrobky?

Rozhodnutí:

Ustanovení čl. 13 odst. 2 druhého pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 2473/86 ze dne 24. července 1986 o režimu pasivního zušlechťovacího styku a systému prosté výměny nelze vykládat v tom smyslu, že metodu určení nákladů na zpracování lze považovat za přiměřenou pouze v případě, že výsledná hodnota dočasně vyváženého zboží odpovídá přibližně kupní ceně hrazené osobou, která má povolení k pasivnímu zušlechťovacímu styku, nebo výrobním nákladům. Přiměřeným prostředkem ve smyslu tohoto ustanovení je odkaz na hodnotu transakce u dočasně vyváženého zboží. Při určování nákladů na zpracování lze odkázat na kupní cenu (včetně přírážek) dočasně vyváženého zboží i tehdy, pokud to vede k vyšší sazbě cla za nezpracované zboží než za zušlechtěné výrobky.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 1997, s. I-04649.

Věc C-15/99* – *Hans Sommer GmbH & Co. KG* proti *Hauptzollamt Bremen*

Název: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce: *Finanzgericht Bremen* – Německo. Společný celní sazebník – celní hodnota – náklady na analýzu zboží – výběr dovozního cla po propuštění zboží – prominutí dovozního cla

Jazyk: Německo

Otázky:

1. Zahrnuje hodnota transakce ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží (Úř. věst. L 134, 1980, s. 1) ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3193/80 ze dne 8. prosince 1980 (Úř. věst. L 333, 1980, s. 1) u zásilek medu dovážených v období od roku 1989 do roku 1991 ze SSSR „výdaje“ (*Spesen*) nebo „náklady na provedení transakce“ (*Abwicklungskosten*), které německý dovozce fakturuje kupujícímu na základě zvláštních smluvních dohod, jestliže je dovozce v souladu s platnými německými předpisy povinen odebrat po dovozu vzorky za účelem zjištění jakosti medu a předložit výsledky chemických analýz?
2. Je-li odpověď na otázku č. 1 kladná: Je rozhodnutí Komise K(95) 2325 ze dne 28. září 1995 od počátku neplatné?
3. Je-li odpověď na otázku č. 2 kladná: Musí celní orgány upustit od výběru cla po propuštění zboží podle čl. 5 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1697/79, pokud při předchozí kontrole dovozů na místě nevznikly žádné námitky k vyloučení paušálních výdajů z celní hodnoty obdobných transakcí, a jestliže se nezdá, že by obchodník mohl mít pochybnosti o správnosti výsledku této kontroly?
4. Je-li odpověď na otázku č. 3 záporná: Jsou okolnosti popsány v otázce č. 3 zvláštní situací ve smyslu článku 13 nařízení č. 1430/79, jež opravňuje k prominutí cla?

Rozhodnutí:

1. Náklady na analýzy, které mají zjistit, zda dovážené zboží splňuje vnitrostátní právní předpisy dovážejícího členského státu, a které dovozce fakturuje kupujícímu k ceně zboží, je nutno považovat za nedílnou součást „hodnoty transakce“ u tohoto zboží ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1224/80 ze dne 28. května 1980 o celní hodnotě zboží ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3193/80 ze dne 8. prosince 1980.
2. Celní orgány členského státu musí upustit od výběru cla po propuštění zboží podle čl. 5 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1697/79 ze dne 24. července 1979 o vybírání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží, které nebylo požadováno od osoby zodpovědné za zaplacení cla ze zboží navrženého v celním

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 2000, s. I-08989.

prohlášení do celního režimu s povinností platit toto clo, pokud při předchozích kontrolách dovozů na místě nevznesly námitky vůči nezahrnutí paušálních výdajů do celní hodnoty obdobných transakcí a jestliže se nezdá, že by obchodník, který splnil všechna ustanovení platných právních předpisů, co se týká jeho celního prohlášení, mohl mít pochybnosti o správnosti výsledků této kontroly.

Věc C-379/00* – *Overland Footwear Ltd* proti *Commissioners of Customs & Excise*

Název: Celní kodex – celní hodnota dováženého zboží – cena zboží a nákupní provize – náhrada cla splatného z celé částky

Jazyk: Angličtina

Otázky:

1. Mohla by nákupní provize v dobré víře podléhat clu jako součást ceny, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená podle článku 29 celního kodexu?
2. Je-li odpověď na první otázku záporná, mohla by být nákupní provize v dobré víře odečtena od deklarované hodnoty transakce s přihlédnutím k čl. 32 odst. 3 a článku 33 celního kodexu?
3. Jsou celní orgány v těchto případech podle celního kodexu, a zejména podle čl. 78 odst. 3 uvedeného kodexu, povinny uznat změnu ceny, která byla nebo má být za dovážené zboží zaplacená, a tím i nižší celní hodnotu?
4. Má proto dovozce podle celního kodexu, a zejména podle článku 236 uvedeného kodexu, nárok na vrácení cla zaplaceného z nákupní provize?

Rozhodnutí:

1. Články 29, 32 a 33 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je nutno vykládat tak, že nákupní provize, která je zahrnuta v deklarované celní hodnotě a v dovozním prohlášení není vykázána odděleně od prodejní ceny zboží, musí být považována za součást hodnoty transakce ve smyslu článku 29 uvedeného nařízení, a proto podléhá clu.
2. Pokud celní orgány souhlasily s tím, že zkontrolují dovozní prohlášení, a přijaly rozhodnutí nezbytné k „nápravě“ ve smyslu čl. 78 odst. 3 nařízení č. 2913/92 s přihlédnutím ke skutečnosti, že prohlášení bylo neúplné v důsledku neúmyslné chyby deklaranta, nemohou toto rozhodnutí vzít zpět.

* Sbírka rozhodnutí Soudního dvora č. 2002, s. 00000.

Věc C-422/00* – *Capespan International plc* proti *Commissioners of Customs & Excise*

Název: Celní kodex Společenství – ovoce a zelenina – výpočet celní hodnoty

Jazyk: Angličtina

Otázky:

1. Musí být u výrobků uvedených v příloze nařízení Komise (ES) č. 3223/94, nahrazeného nařízením Komise (ES) č. 1890/96, které vstoupily do Evropského společenství po dni 18. března 1997, avšak přede dnem 18. července 1998, což je datum, k němuž vstoupilo v platnost nařízení Komise (ES) č. 1498/98 ..., kterým se mění článek 5 nařízení č. 3223/94, celní hodnota určena podle
 - a) pravidel stanovených v kapitole 3 hlavě II (konkrétně v člancích 28 až 36) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ... a pravidel stanovených v hlavě V (konkrétně v člancích 141 až 181a) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ...; nebo
 - b) článku 5 nařízení č. 3223/94?
2. Jestliže celní hodnota nemá být určena podle žádné z výše uvedených alternativ, jaký je správný základ pro určení celní hodnoty těchto výrobků?
3. Je nařízení č. 1498/98, kterým se s účinkem ode dne 18. července 1998 mění článek 5 nařízení č. 3223/94, platné?
4. Pokud nařízení č. 1498/98 platné není, jak má být určena celní hodnota výrobků druhu uvedeného v otázce č. 1, které jsou do Evropského společenství dováženy ode dne 18. července 1998?
5. Bez ohledu na to, zda nařízení č. 1498/98 je, nebo není platné, vylučuje nařízení č. 3223/94 uvedení předběžného údaje o celní hodnotě v souladu s článkem 254 prováděcího nařízení?

Rozhodnutí:

1. Celní hodnota ovoce a zeleniny spadající do oblasti působnosti nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu musí být vzhledem k období mezi 18. březnem 1997 a 17. červencem 1998 včetně určena v souladu s pravidly pro výpočet vstupní ceny podle článku 5 uvedeného nařízení.
2. Zkoumání třetí předložené otázky neodhalilo žádný faktor, jenž by mohl ovlivnit platnost nařízení Komise (ES) č. 1498/98 ze dne 14. července 1998, kterým se mění nařízení č. 3223/94.

* Sbíрка rozhodnutí Soudního dvora č. 2003, s. I-00597.

3. Podle správného výkladu článku 5 nařízení č. 3223/94 může dovozce, který v době celního odbavení ovoce a zeleniny, na které se vztahuje oblast působnosti uvedeného nařízení, není s to podat konečné prohlášení o celní hodnotě, uvést předběžný údaj o této hodnotě podle článku 254 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, pouze tehdy, je-li hodnota výše uvedených výrobků určena podle metody stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení č. 3223/94.

SEZNAM ROZHODNUTÍ WTO

- 1.1. Překlad výrazu „autorská práva“ ve vysvětlivce k čl. 8 odst. 1 písm. *c*) dohody do francouzštiny.
- 2.1. Význam výrazu „provedené“ použitého v čl. 8 odst. 1 písm. *b*) bodu *iv*) dohody.
- 3.1. Nakládání s úroky v celní hodnotě dováženého zboží.
- 4.1. Hodnocení nosičů obsahujících programové vybavení pro zařízení na zpracování údajů.
- 5.1. Výrazy v čl. 8 odst. 1 písm. *b*) bodu *iv*): vývoj.
- 6.1. Případy, kdy celní správy mají důvody k pochybnostem o správnosti nebo přesnosti deklarované hodnoty.
- 7.1. Minimální hodnoty a dovozy v případě výhradních zástupců, výhradních distributorů a výhradních koncesionářů.

SEZNAM PORADNÍCH STANOVISEK

- 1.1. Koncepce „prodeje“ v dohodě.
- 2.1. Přijatelnost ceny nižší než obvyklé tržní ceny stejného zboží.
- 3.1. Význam pojmu „jsou odlišeny“ ve vysvětlivce k článku 1 dohody: cla a daně země dovozu.
- 4.1. Licenční poplatky podle čl. 8 odst. 1 písm. *c*) dohody.
- 5.1. Nakládání se slevami v rámci dohody.
- 6.1. Nakládání s výměnnými nebo kompenzačními obchody v rámci dohody.
- 7.1. Přijatelnost zkušebních hodnot podle čl. 1 odst. 2 písm. *b*) bodu *i*) dohody.
- 8.1. Nakládání s dobropisy v rámci dohody s ohledem na dřívější transakce.

¹⁶ Upozorňujeme, že nástroje uvedené v tomto oddíle nelze v tomto dokumentu reprodukovat. Byly zveřejněny v kompendiu textů WCO o celní hodnotě, který obsahuje dohodu WTO a texty Technického výboru pro celní hodnotu při WCO. Tento přehled je k dispozici u Světové celní organizace, RUE DU MARCHE 30, B-1210 BRUXELLES, TELEFON: (32-2) 209 92 11, FAX: (32-2) 209 92 92 NEBO E-MAIL: VALUATION@WCOOMD.ORG. Vybrané informace jsou k dispozici rovněž na internetové adrese: <http://www.wcoomd.org>.

- 9.1. Nakládání s antidumpingovými a vyrovnávacími cly při používání odvozující metody.
- 10.1. Nakládání s padělanými doklady.
- 11.1. Nakládání s neúmyslnými chybami a neúplnými doklady.
- 12.1. Pružné používání článku 7 dohody.
- 12.1 Hierarchické pořadí při používání článku 7.
- 12.3. Používání údajů z cizích zdrojů při uplatňování článku 7.
- 13.1. Oblast působnosti pojmu „pojištění“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. c) dohody.
- 14.1. Význam výrazu „prodáno na vývoz do země dovozu“.
- 15.1. Nakládání s množstevními slevami.
- 16.1. Nakládání s případy, kdy je prodej nebo cena vázána na určitou podmínku nebo plnění, jejichž hodnotu lze určit s ohledem na hodnocené zboží.
- 17.1. Oblast působnosti a důsledky článku 11 dohody.
- 18.1 Důsledky článku 13 dohody.
- 19.1. Použití článku 17 dohody a odstavce 6 přílohy III.
- 20.1. Přepočtení měny v případech, kdy smlouva stanoví pevný směnný kurz.
- 21.1. Výklad výrazu „obchodní společnosti“ v čl. 15 odst. 4 písm. b).

SEZNAM KOMENTÁŘŮ

- 1.1. Stejně nebo podobné zboží pro účely dohody.
- 2.1. Zboží, na něž se vztahují vývozní subvence nebo prémie.
- 3.1. Zboží prodávané za dumpingové ceny.
- 4.1. Doložky o úpravě cen.
- 5.1. Zboží vrácené po dočasném vývozu k opracování, zpracování nebo opravě.
- 6.1. Nakládání s rozdělenými zásilkami podle článku 1 dohody.
- 7.1. Zacházení se skladováním a souvisejícími náklady podle článku 1.
- 8.1. Nakládání se souhrnnými transakcemi.
- 9.1. Zacházení s náklady na činnosti uskutečněné v zemi dovozu.
- 10.1. Úprava ceny na základě rozdílů v obchodní úrovni nebo množství podle čl. 1 odst. 2 písm. b) a článků 2 a 3 dohody.

- 11.1. Nakládání s vázanými prodeji.
- 12.1. Význam výrazu „omezení“ v čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu iii).
- 13.1. Použití rozhodnutí o hodnocení nosičů s programovým vybavením pro zařízení na zpracování údajů.
- 14.1. Použití čl. 1 odst. 2.
- 15.1. Použití odvozující metody.
- 16.1. Činnosti uskutečněné kupujícím na jeho účet po koupi zboží, avšak před jeho dovozem.
- 17.1. Nákupní provize.
- 18.1. Vztah mezi čl. 8 odst. 1 písm. b) bodem ii) a čl. 8 odst. 1 písm. b) bodem iv).
- 19.1. Význam výrazu „právo reprodukovat dovážené zboží“ ve smyslu vysvětlivky k čl. 8 odst. 1 písm. c).
- 20.1. Náklady na záruky.
- 19.1. Náklady na dopravu: systém hodnocení „vyplaceně lod“.

SEZNAM VYSVĚTLIVEK

- 1.1. Faktor času se zřetelem k článkům 1, 2 a 3 dohody.
- 2.1. Provize a odměny za zprostředkování ve smyslu článku 8 dohody.
- 3.1. Zboží neodpovídající smlouvě.
- 4.1. Zvážení pojmu spojení podle čl. 15 odst. 5, vykládaného ve spojení s čl. 15 odst. 4.
- 5.1. Potvrzování provizí.
- 6.1. Rozlišování mezi pojmem „údržba“ v poznámce k článku 1 a výrazem „záruka“.

SEZNAM PŘÍPADOVÝCH STUDIÍ

- 1.1 Zpráva o případové studii se zvláštním odkazem na čl. 8 odst. 1 písm. *b*): techniky, vývoj, umělecká práce atd.
- 2.1 Použití čl. 8 odst. 1 písm. *d*) dohody.
- 2.2 Nakládání s výnosy podle čl. 8 odst. 1 písm. *d*).
- 3.1 Omezení a podmínky v článku 1.
- 4.1 Nakládání s pronajatým zbožím nebo zbožím na leasing.
- 5.1 Použití čl. 8 odst. 1 písm. *b*).
- 5.2 Použití čl. 8 odst. 1 písm. *b*).
- 6.1 Pojistné na záruku.
- 7.1 Použití ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena.
- 8.1 Použití čl. 8 odst. 1.
- 8.2 Použití čl. 8 odst. 1.
- 9.1 Výhradní zástupci, výhradní distributoři a výhradní koncesionáři.
- 10.1 Použití čl. 1 odst. 2.
- 11.1 Použití čl. 15 odst. 4. písm. *e*) – transakce stran, které jsou ve spojení.

SEZNAM STUDIÍ

- 1.1. - Nakládání s použitými motorovými vozidly.
 - Dodatek ke studii 1.1.
- 2.1. Nakládání s pronajatým zbožím nebo zbožím na leasing.